Milliyet
ÇOCUK
18 Eylül 1978 • Sayı 38 • 750 kuruş

POSTER

bir çizgi-romanın tamamı

DICK TURPIN

püskül ile çilli

ÇİLLİ KENDİNİ SON ANDA KARINCA YUVASINDAN KURTARABİLDİ.. KİMİN SAYESİNDE BİLİYOR MUSUNUZ? ORADAN GEÇEN BİR KÖYLÜ TABİİ...

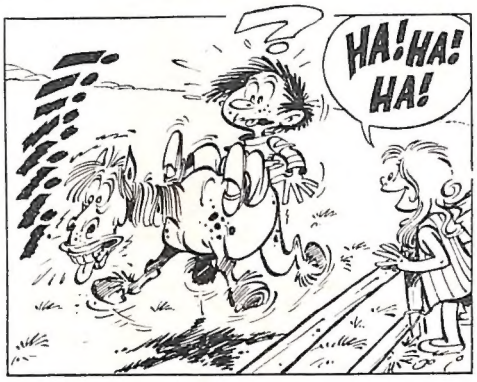

OKURUN SESİ

Derginizi çok seviyorum. Acaba planör yapımı ile ilgili bilgilere yer verebilir misiniz?

Ufuk Kuşçu (İstanbul)

Acaba dergide yeniden yarışmalar düzenleyebilir misiniz?

Şule Eren (Amasya)

Geçen sayıda bir TV soruşturması yapmıştık. Aynı soruşturmayı bu sayıda da tekrarlıyoruz. Gelecek sayımızda dergimizle ilgili armağanlı bir soruşturma daha yapacağız. Bunu yarışmalar izleyecek.

"Bodrum Takımı"nın serüvenlerinin yayımlanmasına çok sevindim. Devam etmesini dilerim.

Metin Durmaz (İstanbul)

32. sayıda başlayan "Bodrum Takımı" adlı fotoromanı ilgiyle izliyoruz ve çok beğeniyoruz. Fotoromanda ünlü sanatçılara yer vermeniz güzel oldu. Sizlere teşekkür ederiz.

Öner — Tamer Emiroğlu (İstanbul)

Bu kadarı yetmez!.. "Bodrum Takımı"nın yeni serüvenlerini de istiyoruz...

Ayşe Çelikoğlu (Adana)

bizden size

Televizyondaki çizgi-filmlerden "Kum Kum" çok kısa bir süredir yayımlanmasına karşın kendisini hepimize sevdirdi. Bu nedenle sayımızın posterini ona ayırdık. Unutmadan anımsatalım. Ne tür poster istediğinizi bildiren mektuplarınızı da bekliyoruz...

● Öykümüz Burhan Günel'den. Günel 1947'de Antakya'da doğdu. Konya Erkek Lisesi'ni ve Hava Harb Okulu'nu bitirdi. İlk öyküsü Cumhuriyet gazetesinde yayımlandı. "Ökse", "Sevgi Bağı", "Umut Zamanı" ve "Yağmurla Gider" onun yayımlanmış kitapları. Sanatçının "Kelebekler Uçar Gider" adlı öyküsünü severek okuyacağınıza inanıyoruz.

● Ünlü çizgi-roman kahramanı Red Kit'in "Vadideki Müzik" adlı serüveni bu sayımızda sona eriyor. Ama onu seven okurlar üzülmesinler. Kahraman gelecek sayımızda yepyeni bir serüveniyle yine aramızda olacak.

● "Her Telden" sayfamızda iki ilginç yazı var. Bunlardan ilki İngiltere'de altın kuş yapımıyla uğraşan bir fabrikayla ilgili. İkincisi de geçenlerde 2.20 metre atlayarak Balkan şampiyonu olan atletimiz Ekrem Özdamar'ın başarıya ulaştığı stilini anlatıyor. İki yazıyı da ilgiyle okuyacağınızı umuyoruz.

● İnsanlar gelecekte deniz diplerine kentler kurarak orada yerleşmeyi düşünüyor. Bu konuda araştırmalar yapılıyor. Sualtı dünyasının gizleri çözülmeye çalışılıyor. İç sayfalarımızda sualtı kentleriyle ilgili bir yazı sunuyoruz. Aşağıda da bu konuda dünyanın en yetkili uzmanlarından, dizisini televizyonda izlediğiniz, "Calypso" gemisinin kaptanı Cousteau'nun bir resmini sunuyoruz.

● Haftaya buluşmak üzere hepinize mutlu bir hafta dileriz...

Milliyet ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri yayımlanır

1978 / Sayı 38

Sahibi: Milliyet Gazetecilik A.Ş. adına ERCÜMENT KARACAN
Genel Yayın Müdürü: ABDİ İPEKÇİ
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: ÜLKÜ TAMER
Teknik Yönetmen: EDİP ALŞAR

Milliyet Yayın A.Ş. tarafından hazırlanmış
Milliyet Ofset tesislerinde basılmıştır

18 Eylül 1978

Adres: Milliyet Çocuk Dergisi, Milliyet Yayınları
Basın Sarayı, Cağaloğlu, İstanbul

Abone koşulları: Yıllık: 338 TL — Altı aylık: 169 TL
Yabancı ülkeler için ayrıca posta ücreti eklenir

atasözleri

"Başa gelen çekilir" diye bir atasözümüz vardır. Bu atasözü, bir yerde insanın başına gelen kötü bir olay ya da bir felâket karşısında bir çaba göstermeyip bu olayı ya da felâketi kabullenmesini öğütlüyor.

Bence bu dünyada çaresiz hiç bir şey yoktur ve kişi, başına gelen kötü bir olay karşısında çaresiz durmayıp bir çözüm yolu aramalıdır.

Erdem Besler
(Balıkesir)

UZAY ÇOCUKLARI AĞAÇLARIN ÖCÜ MIS TIK

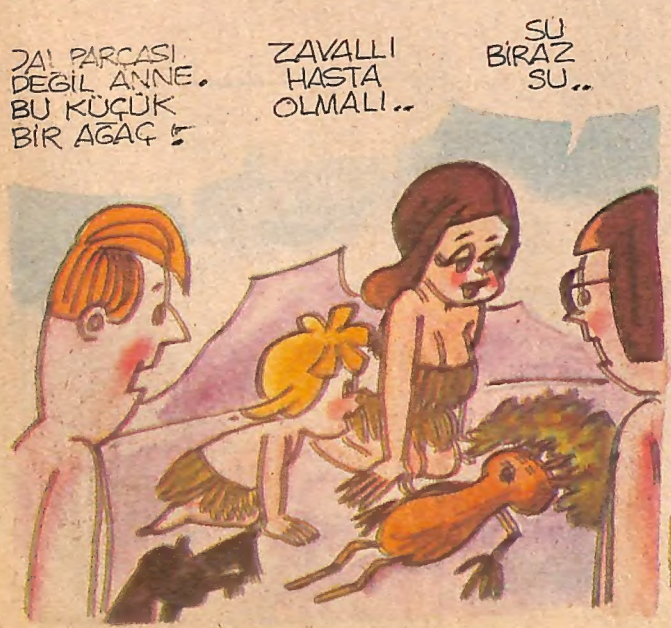

OH.. SAĞOLUN.. AMA SİZ İNSANSINIZ.. DÜŞMANLARIMIZ!...

KORKMA KÜÇÜK.. DÜŞMAN DEĞİLİZ..

BİZ BİTKİLERİ SEVERİZ...

DOĞRU ÖTEKİLERDEN OLSANIZ, KOLUMU KANADIMI KIRAR KESİP PARÇALARDINIZ...

NEE! YAVRUM, YAVRUMU BULDUM.. ALÇAK DÜŞMANLAR. ONU SİZ KAÇIRDINIZ DEMEK.. HEPİNİZİ YOK EDECEĞİM...

DUR ANNE! ONLAR BENİ ÖLÜMDEN KURTARDILAR. DÜŞMAN DEĞİLLER.

NASIL OLUR? HEM İNSANİZ DİYORSUNUZ, HEM AĞAÇLARI SEVİYORSUNUZ...

ELBETTE İNSAN OLAN AĞAÇLARI SEVER ONLARI KORUR...

SİZİN İNSANLARLA OLAN KAVGANIZI ANLAYAMIYORUZ.

BİNLERCE YILDAN BERİ KÖKÜMÜZÜ KURUTMAYA ÇALIŞIYORLAR.. KARŞILIĞINDA DA BİZ DE AYNI ŞEYİ YAPIYORUZ.. BU YÜZDEN DE İKİ YANDAN DA ÇOK AZ CANLI KALDI.

BİZLER SEVGİ GEZEGENİNDEN GELDİK.. İNSANLARLA SİZİ BARIŞTIRMAK İSTİYORUZ...

BARIŞI BİZ DE İSTERİZ... AMA ONLARA GÜVENEMİYORUZ.. YEMİŞLERİMİZİN OLGUNLAŞMASINI BEKLEMEDEN HAM KOPARIRLAR. DALLARIMIZI KIRARLAR, KESERLER, YAKARLAR..

BİZ PEK ÇOK BİTKİSİZ GEZEGEN GÖRDÜK. ONLARDA HİÇBİR CANLI YAŞAMAZ.. BOŞLUKTA DOLAŞAN KOCAMAN ÖLÜ TAŞ PARÇALARIDIR O GEZEGENLER..

AĞAÇSIZ YERDE YAŞAM OLMAZ BUNU İNSANLARA ANLATACAĞIZ...

BUYRUN SİZİ BAŞKANIMIZA GÖTÜRELİM..

İŞTE SIĞINAĞIMIZ .. ÖNDEN GİRİP SİZE YOL GÖSTERELİM..

ÇİÇEKLERİ GÖRDÜĞÜMÜZ YER BURASI ...

ÇOCUKLAR, KONUK İNSANLAR GETİRDİM.. BUNLAR DA ÖTEKİ İKİSİ GİBİ DOST...

BİNLERCE YILDAN BERİ İKİNCİ KEZ DOST İNSANLAR GÖRDÜK.. HOŞ GELDİNİZ...

BU KARANLIK YERDE NASIL YAŞIYORSUNUZ ?

BURASI YALNIZCA BİR GEÇİTTİR... GELİN BİZİMLE...

OH ! ÇOK KARANLIK..

AZ SONRA IŞIĞA KAVUŞACAĞIZ..

İŞTE ÇIKIŞ GÖRÜNDÜ...

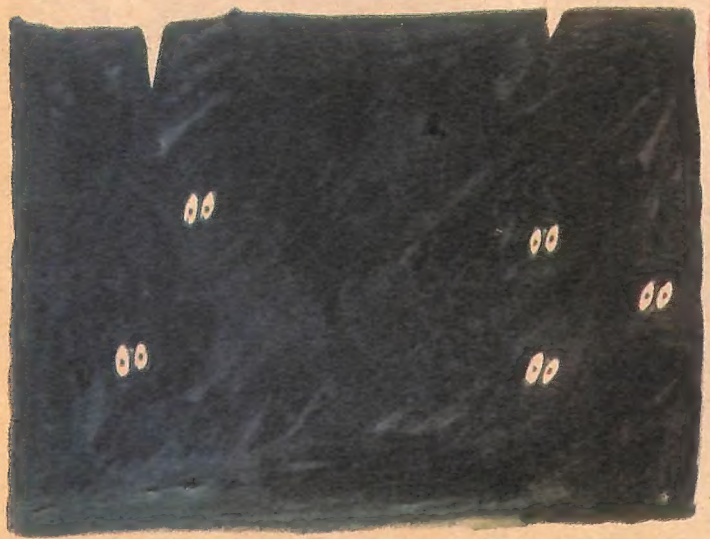

AH, NE GÜZEL VER BURASI =

HER YER AĞAÇLARLA DOLU..

AA = TOPRAK ABLA KAYA AĞABEY =

SELÂM ÇOCUKLAR =

SİZİ HİÇ BULAMAYACAĞIZ SANDIK..

SİZLERE ÖNCE GÜZEL YEMİŞLERİMİZDEN SUNALIM.. BAŞKANIMIZLA SONRA KONUŞURSUNUZ...

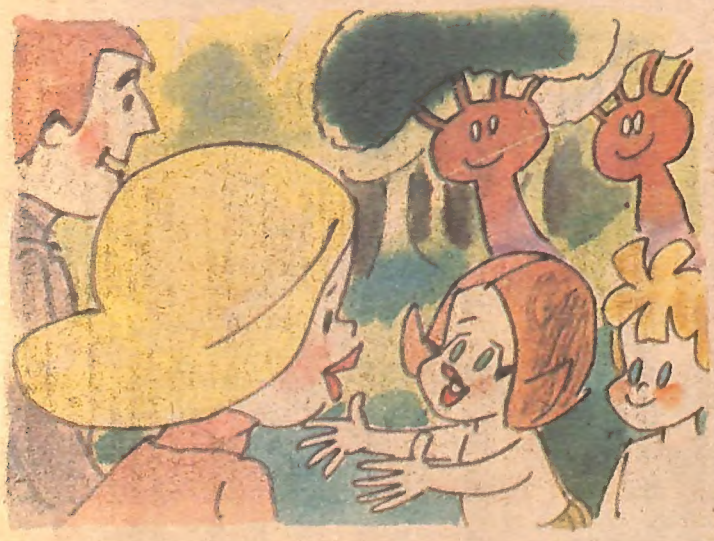

ELMALAR, ŞEFTALİLER...

DAHA ADINI BİLMEDİĞİMİZ TATLI YEMİŞLER YEDİK SAĞOLUN..

HAYDİ BAŞKANIMIZ SİZİ BEKLİYOR =...

DEVAM EDECEK

● *BİR ÖYKÜ*

KELEBEKLER UÇAR GİDER

BURHAN GÜNEL

Gecekondu önleme bölgesi'ndeki dört katlı, sekiz daireli beş apartmandan birincisi tamamlanmıştı. "Mutlu Yapı Kooperatifi" üyelerinden Şahin Koçak adındaki işçi bu ilk yapının sekizinci dairesinde oturacaktı. Ad çekiminde torbadan onun adı çıkmıştı en son. Sevincinden ne yapacağını bilemedi. O akşam eve varınca karısını, oğlunu çok çok öptü, sarıldı onlara. Hemen ev taşımaya karar verdiler karı-koca. Ama oğulları Akın bu habere çok sevinmedi. Yeni ev, yeni çevre onu eski arkadaşlarından, eski çevresinden ayıracaktı. Çocuğun üzüntüsünü anlayışla karşılayan ana-babası onu yatıştırmaya çalıştılar: "Orada yeni arkadaşların olacak" dedi annesi. "Yeni evimiz geniş, eskisi gibi daracık değil" dedi babası, "orada sana ait, özel bir oda bile olacak!" Bu haber Akın'ı biraz olsun sevindirdi. Ve anasıyle babasından bir tek dilekte de o bulundu: "Arada sırada eski mahalleye gidip arkadaşlarımı görebilir miyim?" İkisi iki yandan: "Olur" dediler, "elbette gidersin. Oradan ölesiye ayrılmış değiliz ya. Bazen biz de eski komşularımızı ararız."

Apartman kırın ortasındaydı. Evet şimdi mevsim iyiydi, toprak kuru, gökyüzü parlaktı. Ya kış gelince, yağmurlar başlayınca, kar yağınca ne olacaktı? Büyükler bu düşüncelere kapılmışken çocuklar çok hoşnuttular. Dere tepe dümdüz olduğundan istediklerince koşup oynuyorlardı. Daha önce dar sokaklarda, yapılar arasında böylesine mutlu olmamışlardı hiç. İçlerinde hoşnut olmayan, oyunlara katılmayan bir tek Akın vardı. Eski çevresini arkadaşlarını özlüyordu. Babasından, hafta sonunda eski mahalleye gitmek üzere söz aldı.

Dördüncü günün akşamıydı. Pencereleri açmışlar, balkona çıkmışlar akşam yemeğini yiyorlardı. Balkonda oturmak, orada yemek yemek onlar için inanılması güç bir olaydı. Sanki düşteydiler. Az sonra hava karardı, balkonun ışığını yaktılar. İlerde ağaçlık, yeşili koyulaşmış, karanlığa karışmış bir alan, bir boşluk uzanıyordu. Daha ötesinde kırlar. Yaz ucunu göstermişti ama daha ilkyaz geçip gitmemişti. Toprak, akşam oldu mu daha bir canlanıyordu. Toprak kokusu açık camlardan eve doluyordu. Toprağın sesini işitir gibiydiler.

Akın başını kaldırıp balkonun ışığına baktı. Küçük sinekler, pervaneler dolmuştu ampulün çevresine. Onlara özendi. "Keşke onların arasına karışabilseydim. Uçar, arkadaşlarımın yanına giderdim..." diye geçirdi içinden.

O gece erken yattı, sabahleyin her günkünden daha erken kalktı. Kırlara doğru koşup gitti. Elinde boş bir reçel kavanozu vardı. Eve döndüğünde anası babası uyanmışlardı. Güneş pencerelere vurmuştu. Onu dışarıdan gelirken gördüklerinden, şaşkınlıkla sordular:

"Neredeydin?"

Akın elindeki kelebeği,-kelebek kavanozun içindeydi - göstermemek için arkasına gizledi.

"Gece doğru dürüst uyuyamadım, erken kalkıp kırda dolaştım biraz" dedi.

Anasıyle babası bakıştılar karşılıklı.

"Neyin var yavrum, neden uyuyamadın — " dedi kadın.

Akın omuzlarını silkti:

"Uyuyamadım işte!"

Koşarak odasına çıktı. Kavanozu saklayacaktı. Uzun uzun baktı kelebeğe, onu gözleriyle sevdi. Odadan çıkmadan önce, sevgiyle mırıldandı:

"Beni burada bekle, uslu uslu otur, sakın kaçıp gitme! Okuldan dönünce senle kırlara gezmeye gideceğiz. Tamam mı arkadaşım, yeni dostum?"

Kelebek sanki anladı, başını salladı:

"Tamam. Çabuk gel."

Aradan iki üç gün daha geçti ama yine eski mahalleye gidemediler. Yeni yapı değil mi, her yan kirli, kurumuş harç bulaşığı, kireç artığı doluydu. İşleri tümüyle bitirememişlerdi. Akın üsteledikçe, babası: "Haftaya gideriz. Evin pek çok işi var,

bitiremedik. Cumartesi pazar gezmeye çıkacağımıza evimizin işlerini tamamlasak daha iyi olmaz mı?" diyordu. Sonunda Akın kendi kabuğuna çekildi, kimseyle konuşmaz oldu. Darılıp kırılmıştı. Tüm sevgisini kelebeğe gösteriyordu artık. Bütün gün onunla kırda bayırda dolaşıyordu. Bu arada çiçekler topluyor odasına getiriyordu. Gelincikler, kır çiçekleri.

O akşam eve dönerlerken arkadaşına fısıldadı:

"Hazır ol, bu gece senle eski mahalleye kaçacağız."

Sanki birbirlerinin dilinden anlıyorlardı. Belki de çok eski zamanlardan beri insan dilini bilen bir kelebek soyundandı bu kelebek. Eğildi, o da Akın'ın kulağına fısıldadı:

"Seni oraya ben götüreceğim. Kanatlarıma bineceksin. Gözlerini kapa, diyeceğim, sonra da, aç diyeceğim gözlerini, bir de bakacaksın ki eski mahalledeyiz..."

Akın'ın yüzü güldü, içi serinledi. Karar vermişliğin erinci belirdi gözbebeklerinde. Kelebeği öpmek istiyordu ama onu incitmekten, canını yakmaktan korkuyordu.

Yemekten sonra hemen yatağına girdi. Kavanoz başucundaydı.

Kelebeğin kanatlarındaydı işte. Eski mahalleye doğru uçtular. Arif'le Aydın'ı bulmak istiyordu en başta. Onlara yeni evde ne denli sıkıldığını ve kelebek dostunu anlatacaktı. İşte göründü evler! Kır, çiçek, ağaç, kurt, kuş, böcek yoktu buralarda. Her yan taş duvarlarla, kapalı kapılarla doluydu. Gökyüzü daralıp ufalmış gibiydi, hiç yıldız pırıltısı yoktu.

"Gidelim, burayı hiç sevmedim" dedi kelebek.

"Bana birazcık izin ver" dedi Akın, "arkadaşlarımla konuşayım, o zaman gideriz."

Kelebek yüzünü astı, bir köşeye çekildi, Akın'la arkadaşlarını izledi. Sıkıntılıydı çok. Kırlara, hiç olmazsa Akın'ın kırları görebilen odasına dönmek istiyordu. Akın nasıl eski çevresini arıyorsa, o da kırları, çiçekleri, kelebekleri, kuşları özlüyordu. Güneş neredeydi güneş? Bu koskoca yapılar da neydi böyle? Yoksa yakında o kırlar da böyle mi olacaktı? Yaşanır mıydı böyle bir yerde? Kelebeğin gözlerindeki gece gittikçe koyulaştı, kararı. Dönüşte, kırların ortasındaki o yeni yapıyı bulabilecekler miydi bakalım?

Sabah uyandığında ilk iş başucundaki kavanoza baktı Akın. Ve şaşırdı kaldı. Kelebek kıpırdamıyordu! Ölmüş müydü? Çok üzüldü, yatağına oturdu, ağlamaya başladı. Sesini işiten annesi geldi. "Ne oldu, neden ağlıyorsun?" dedi. Akın titreyen sesiyle: "Arkadaşım öldü" dedi, "onu çok yordum, kanatlarına bindim, onu kavanozun içinde tutsak ettim.." Kadıncağız gülümsemeye çalıştı, "Üzülme" dedi, "kırlardan başka bir kelebek bulursun." Akın, kızgınlıkla omuzlarını silkti: "Anlamıyorsun anne!" dedi, "eski arkadaşlarım gibi onu da yitirdim. Bir daha onu göremeyeceğim, hiç bir kelebek onun yerini alamayacak artık..."

Annesi eğildi öptü onu, "Yaşam böyledir, üzülme" dedi, "kelebekler uçar gider..."

MÜJDAT GEZEN

ÇOCUK MİZAHI

Demiştik ya, arada bir gene bu köşede sizlerle ve sizlerden gelen mektuplarla birlikte olacağız, diye...

Önümde biriken mektupların arasından sırayla alıyorum. En üstte arkadaşımız Murat Gönülay başından geçen bir okul anısını anlatıyor. Buraya biraz kısaltarak alıyorum:

— Öğretmen sınıfa girmişti. Ansızın bana sordu:

— Fiil nedir?

Ben şaşkınlıkla fil nedir anlamışım. Başladım anlatmaya, aklımın erdiği kadarıyla:

— Efendim fil karada yaşayan en büyük memeli hayvandır...

Çok komik şeylere bile çok az gülen öğretmenim bu yanıtıma kahkahalarla güldü. Bu anımı unutamam.

İzmir'den Ali Karakurt adlı kardeşimiz de tamamen kendi ürünü olan bir fıkrayı anlatıyor:

Öğretmen sınıfta test yapıyordu. Test kağıtları için 50 kuruş istedi. Başka bir gün yine yazılı yapıyordu. Ama bu kez test yapmadı. Ahmet hemen atılarak:

— Öğretmenim bu kez kağıtları biz getirdik, hadi bakalım siz bize elli kuruş verin...

Ankara'dan Sinan Udil kardeşimiz bize "CİMRİ" adlı fıkrayı göndermiş:

İki çocuk konuşuyorlarmış, biri:

— Senin baban amma cimri, çorap tüccarı olduğu halde, sen sökük çorapla dolaşıyorsun.

Öteki atılmış:

— Ya senin baban, dişçi ama küçük kardeşinin ağzında bir tane bile diş yok.

Önümde biriken mektuplardan bazılarını buraya aktaramıyorum. Önceden de belirttiğim gibi, ya çok bilinen, ya da çok uzun fıkralar bunlar. Örneğin, Gökhan Güvener arkadaşımızınki gibi.

Nil Şebnem İleri adlı kardeşimizin fıkrası:

Bir turist tarihi değeri çok yüksek olan bir çanak görmüş. Yanında da bir çocuk ile bir kedi. Bir hile düşünmüş:

— Küçük bu kediyi bana satar mısın? demiş.

— Tabii satarım.

Turist parayı vermiş ve:

— Kedi bu tastan içmeye alışmıştır. Tası da satar mısın? deyince çocuk:

— Bu kedi, bu çanak için sattığım yüzüncü kedi oluyor...

*

Gene buluşmak üzere esen kalın...

BODRUM TAKIMI

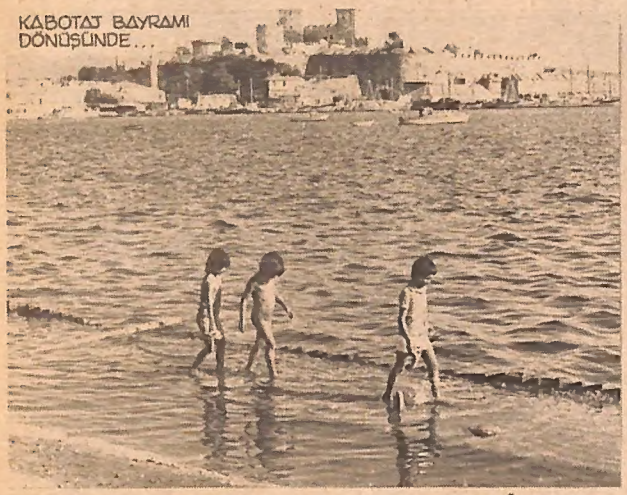

37

ÖZET: Bodrum'da kendilerine "Bodrum Takımı" adını veren 12 küçük arkadaş vardır. Bir gün bir mücevher hırsızı, onların oynadığı arabanın içine bir kâğıt atar; sonra yakalanır. Hırsızın suç ortakları, arabayı ele geçirirler; ama Erdener, arabayı daha önce boşaltmış, içindeki kâğıdı almıştır. Çocuklar, kâğıttaki "Yalıçiftlik... Süleyman – Kayalar" sözünün, Süleyman'ın kahvesi yanındaki kayalar anlamına geldiğini öğrenir.

Yönetmen:
ÜLKÜ TAMER

Yönetmen Yardımcıları:
ALİ ARMAN
SEMİH EROĞLU

BODRUM TAKIMI

OYNAYANLAR

ALİ ARMAN

ZEYNEP CASALİNİ

ALP ENGİN

MELİH EROĞLU

MEHMET DENİZ NALBANTOĞLU

YUNUS İLKORUR

EMİNE İLKORUR

EMİNE İNKAYA

ERDENER PAMİL

VURGUN PAMİL

NALAN TUNÇ

AYŞE ÜLKEN

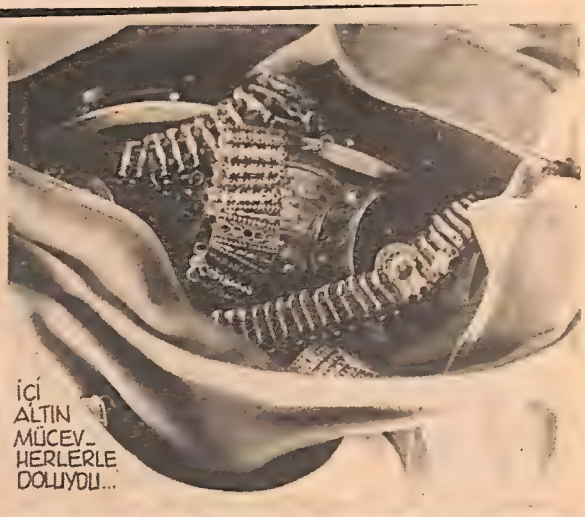

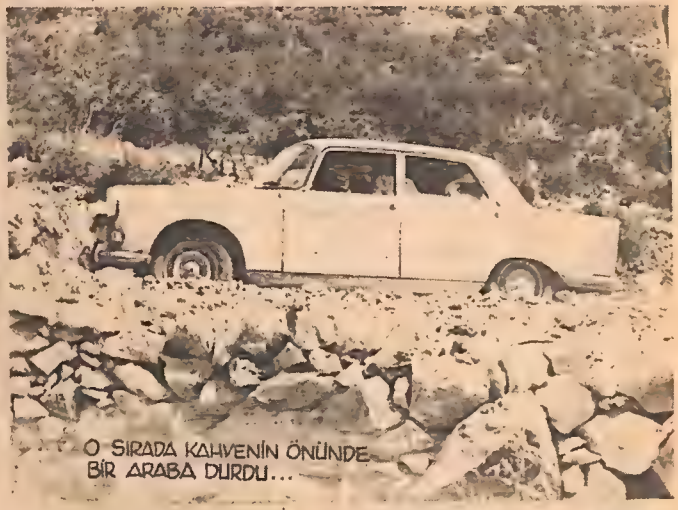

KONUK SANATÇILAR

ENGİN CEZZAR

ALTAN ERBULAK

FİKRET HAKAN

MUSTAFA HİMMETOĞLU

GÜNDEM İLKORUR

SUDİ İLKORUR

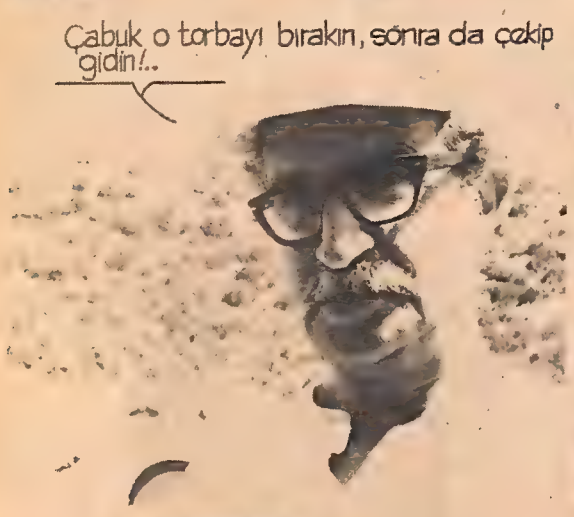

41

DURSUN MUTLU

KIRAL NALBANTOĞLU

MÜCAP OFLUOĞLU

MÜNTEKİM ÖKMEN

ALİ POYRAZOĞLU

ALİ SURURİ

GÜLRİZ SURURİ

ERDENER ANSIZIN DURSUN'A TOS VURDU...

DURSUN YİNE YERE YIĞILDI...

SAKALLI SOYGUNCU BIÇAĞINI ÇEKTİ...

Görürüz şimdi!..

Arabamızı aldınız ama torbayı alamayacaksınız!..

Devam edecek

PITIRCIK'IN SERÜVENLERİ

Yazan: GOSCINNY
Resimler: SEMPE

NE GÜZEL EĞLENDİK

21. sayımızda başladığımız bu yazı dizisini, Pıtırcık'ın yeni bir serüveniyle sürdürüyoruz... "Red Kit" yazarı Goscinny'nin yarattığı ve dilimize Vivet Kanetti'nin çevirdiği bu diziye, Pıtırcık'ın, arkadaşları Lüplüp, Toraman, Tıngır, Çarpım, Gümüş, Dalgacı ve ötekilerinin yeni serüvenleriyle devam edeceğiz...

Bu öğleden sonra okula giderken yolda Lüplüp'e rastladım. "Hadi okulu asalım" dedi. Ben bunun iyi bir şey olmadığını, öğretmenin kızacağını söyledim. Babam, başarı kazanmak ve pilot olabilmek için çalışmak gerektiğini söylemişti, sonra annem de çok üzülecekti, ondan sonracağıma yalan söylemek de hoş bir şey değildi. Ama Lüplüp, "Bu öğleden sonra aritmetik var" deyince, ben de peki dedim, okulu astık.

Ters yöne doğru koşmaya koyulduk. Lüplüp nefes nefeseydi. Lüplüp, durmadan, bütün gün bir şeyler yer, tabii bu yüzden de koşamaz. Üstelik ben kırk metrede çok başarılıyımdır, okulun bahçesinin uzunluğu o kadardır da ondan. "Hadi Lüplüp, koş" dedim. Lüplüp, "Bittim" diye yanıtladı, oflar puflar çekti, sonra da zınk diye durdu. "Burada durmasak daha iyi olur" dedim. Annelerimiz görebilirdi. Akşamki tatlı yatardı, okulda denetmenler bizi bir parça kuru ekmek, birazcık da suyla karanlık odaya kapatırlardı. Lüplüp, bunları duyunca öyle yüreklendi, öyle hızlı koşmaya başladı ki bir türlü yetişemiyordum ona.

Taa uzaklarda, Şenbakkal'ı epey geçtikten sonra durduk. Şenbakkalda güzel bir çilek reçeli vardır, annem alır ondan bize, içinde hiç çekirdek yoktur, bu yüzden de kayısıdan daha çok severim onu. "Burada rahat ederiz" dedi Lüplüp, cebinden bisküvitler çıkardı, onları yemeye koyuldu. Yemekten hemen sonra koşmak midesini kazımıştı Lüplüp'ün.

"Ne iyi ettik be Lüplüp" dedim. "Şu an arkadaşların aritmetik işlemleri çözdüğünü düşündükçe gülmem tutuyor." "Benim de," dedi Lüplüp ve güldü. Gülmemiz bitince, Lüplüp'e ne yapmayı düşündüğünü sordum. "Bilmem," dedi Lüplüp. "Sinemaya gidebiliriz". Bu da çok parlak bir fikirdi ama paramız yoktu. Ceplerimizde sicimler, bilyeler, iki lastik ve kırıntılar bulduk. Kırıntıları tutmadık. Lüplüp'ün cebindeydiler. Lüplüp de onları hemen yedi. "Boşver dedim, zararı yok, sinemaya gitmesek bile arkadaşlar bizi çok kıskanacak". "Evet dedi Lüplüp. Hem canım çok istemiyor zaten "Şerifin Öcü" filmini görmeyi." "Tabii" dedim. "Eninde sonunda bir kovboy filmi, n'olacak." Bunun üzerine sinemanın önünden geçip resimlere baktık. Bir de çizgi film varmış.

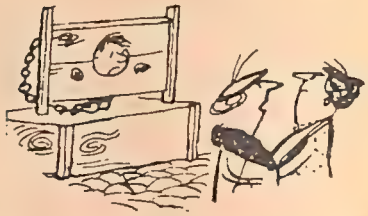

"Parka gitsek," dedim. "Kağıttan bir top yapar, onunla oynarız. Antrenman olur." Lüplüp bunun hiç de

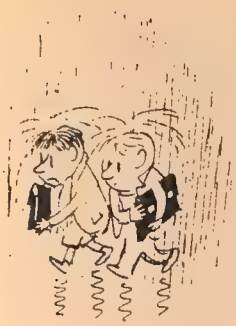

fena bir fikir olmadığını ama parkta bir bekçi bulundurduklarını, bizi görünce neden okula gitmediğimizi soracağını, sonra da bizi karanlık odaya kapatacağını, bize bir parça kuru ekmek, birazcık sudan başka hiç bir şey vermeyeceğini söyledi. Bunu sadece düşünmek bile Lüplüp'ü acıktırmaya yetti, çantasından peynirli bir sandviç çıkardı. Yürüye yürüye gittik. Lüplüp, sandviçini bitirince, "Kimbilir arkadaşlar ne çok sıkılıyorlardır okulda" dedi. "Doğru, diye yanıtladım. Hem nasıl olsa artık çok geç. Gitsek de cezalandırılırız."

Camekânları seyretmeye koyulduk. Lüplüp, lüks bakkalın camekânında gördüğümüz herçeyi tek tek açıkladı bana. Bayanlara koku filan satan mağazanın camekânında da bir sürü ayna vardı, bir süre orada yüzümüzü buruşturduk, sonra içerdekilerin bize şaşkın şaşkın baktığını görünce çektik gittik. Saatçı mağazasının önünde saate baktık, daha çok erkendi. "Ne güzel, daha bol bol eğlenebiliriz" dedim. Yürümekten yorulmuştuk, Lüplüp, kimsenin olmadığı boş arsaya gidip yere çökmemizi önerdi. Boş arsa çok hoş bir yerdir, konserve kutularını taşlayarak eğlenmeye koyulduk. Sonra taşlarla oynamaktan sıkıldık, Lüplüp salamlı sandviçini yemeye koyuldu. Çantasındaki son sandviçti bu. "Şimdi okulda işlemlerle boğuşuyorlardır" dedi. "Hayır", dedim "Zil çaldı bile, şimdi baheye çıkıyorlardır." "Hıh! dedi Lüplüp. Bahçede de bir şey mi var sanki?" diye sordu. "Hıh," diye yanıtladım ve ağlamaya koyuldum. Tabii ya, hiç de eğlenceli değildi böyle bir şey yapmadan durmak, gizlenmek zorunda kalmak. İşlemlere karşın okula gitmek istemekte haklıydım. Lüplüp'e rastlamasaydım, şimdi bahçede misket ya da hırsız polisçilik oynayacaktım. Miskette de üstüme yoktur. Lüplüp, "Ne ağlıyorsun?" diye sordu. "Senin yüzünden hırsız polisçilik oynayamıyorum" dedim. Bu söz Lüplüp'ün hiç hoşuna gitmedi. "Kim sana peşime takılmanı söyledi," dedi. "Hem sen reddetseydin, ben de okula gidecektim. Aslında hep senin yüzünden oldu bütün bunlar." "Öyle mi?" diye sordum, babamın Sivrikulak beye sorduğu gibi, Sivrikulak bey, babamla şakalaşmaktan çok hoşlanan komşumuzdur. "Öyle" diye yanıtladı Lüplüp, Sivrikuyak beyin babamı yanıtladığı gibi. Dövüşmeye başladık, tıpkı babamla Sivrikulak bey gibi.

Dövüşmemiz bitince yağmur başladı. Koşmaya koyulduk, arsada korunabileceğimiz hiç bir yer yoktu, annem de kaç kez, yağmurun altında ıslanmamdan hoşlanmadığını söyledi. Ben annemin sözünden hemen hemen hiç çıkmam.

Gittik saatçinin camekânına yaslandık. Şakır şakır yağmur yağıyordu, bizden başka kimse yoktu sokaklarda. Hiç de eğlenceli bir durum değildi. Oracıkta, eve gitme saatinin gelmesini bekledik.

Eve vardığımda, annem solgun olduğumu, istersem yarın evde kalabileceğimi söyledi ama ben reddettim, annem de çok şaşırdı.

Yarın çünkü, Lüplüp'le arkadaşlara ne güzel eğlendiğimizi anlatacağız, kimbilir ne kadar kıskanacaklar bizi!

MÜJDAT GEZEN

Bana Türkçe çocuk öyküleri kitapları alır mısın?

— Alırım, neden istedin?

— Yemek için... Uzun uzun güldü, ben de güldüm... Kitap neden istenir? dedi...

— Okumak için.

— İşte ben de aynen öyle yapacağım, okuyacağım. Çünkü orada Türkçe kitap bulmak hemen olanaksız.

— Bana taş atıyorsun bu konuda Hamdi ve de haklısın. Sana benim göndermem gerekirdi. En azından Türkçe okumanı geliştirmen için, bunu benim düşünmemem gerçekten hata oldu.

— Hata sayılmaz, şimdi alırsan ödeşiriz.

— Ne tür kitap istiyorsun? dedim.

— Gerçekçi olmalı. Ben masal kitaplarını, öykü kitaplarını çok seviyorum ama gerçekçi olanlarını. Örneğin öyle peri padişahının kızının bilmemnesini, Uçan halının esrarını, yedi cücelerini bişeyini falan artık sevemiyorum. Büyüdüm galiba... Güldü...

— Büyüdün galiba, dedim.

— Alacak mısın bana kitap.

— Hadi çıkalım, dolaşalım seninle kitapçıları.

— Çok pahalı olmasın, dedi.

— Korkma para vermeyeceğiz.

— Çalacak mıyız?

Başladım gülmeye...

— Ne çalması, benim arkadaşlarm var yayınevlerinde, onlar benim, senin gibi arkadaşlarıma kitapları karşılıksız veriyorlar.

— Bedava, avanta yani.

— O nasıl laf be? Avanta?... Sen nereden öğrendin bakalım bu lafları.

— Dün sokakta oynadım ya eski arkadaşlarımla, onlar söylüyorlardı birbirlerine...

— Sen gene de arkadaşlarının söylediklerinden iyi olanlarını kendine ayır Hamdi efendi, ötekileri kullanma pek.

— Yok canım, ben de şaka olsun diye yaptım zaten, söylemem bir daha...

Çıktık yola. Dooooğru Erdal ağabeye...

— Bak bu benim ünlü arkadaşım Aptal Hamdi...

Erdal şöyle bir baktı Hamdi'ye.

— Bu mu, dedi, bu mu aptal?

— Canım sözün gelişi, dedim.

Hamdi atıldı

— Siz gene de bana Aptal Hamdi deyin Erdal ağabey, dedi.

— Öyle olsun, dedi Erdal. Ne kitaplar istiyorsun bakalım?

— Güzel kitaplar.

— Sen kendin seç öyleyse.

Hamdi binlerce kitabın arasında gezinmeye başladı.. Aralarından bazılarını alıyor, inceliyor kendince, kimini alıkoyuyor kimini yerine gerisin geri... Sonunda bir kucak dolusu kitap etti elinde:

— Çok mu aldım acaba? dedi.

Erdal abisi:

— Hepsini okuyup bana anlatacaksan az bile aldın.

— Anlatacağım, söz.

— Ne zaman?

— Ne zaman geleyim?

— Hooop hooop durun bakalım ne oluyor, sen önce benim arkadaşımsın, sonra Erdal ağabeyinin, bu nedenle önce bana anlatman gerekir okuduklarını.

— Hemen kıskandın arkadaşlığımızı değil mi? diye takıldı Erdal...

Kitaplarını paket ettirdi, çıktık... Sevinçten gözlerinin içi gülüyordu.

— Hepsini okuyacağım, hepsini, dedi.

— Oku okü da adam ol, diye takıldım... Gülüştük...

UMUR BUGAY SÖYLEŞİ

ACILAR VE GERÇEKLER

Kıbrıslı bir arkadaştan ilginç bir mektup aldım. Adını yazmamış. Nerede oturduğunu da bilmiyorum. Mektubundan çıkardığım sonuç: 15 yaşında bir kız. Yaş günü başından geçenleri anlatmış tatlı bir dille:

"O gün yeğenim sünnet olacaktı. Bu yüzden doğum günü partisi vermedim. Bizde sünnet düğünlerinde çocuğu atla gezdirmek adettir. Ama o çocuk küçükmüş, yok attan korkarmış, düşünülmez. Ağlaya, ağlaya küçüğü ata bindirirler ve dolaştırırlar. Sünnet olurken, "Ağlayacak mı, ağlamayacak mı?" konusu başlar.

Eğer ağlarsa, "Ne çocuk be? Hiç böyle günde de ağlanır mı?" derler. "Korkak işte" Ağlamazsa, "Vallahi mert çocuk. Bu ağrıya nasıl katlandı? Nasıl dayandı da ağlamadı?" derler. Tabii çocuk da ağlamamak için kendini zorlar. Kan dolaşımı güçleşir. Bir haftada iyi olacak yara bir ayda iyileşmez. Bu insanlar çocukları korkutmaktan ne zaman vazgeçecek? Ne zaman çocuklar rahatça ağlayabilecek?

Ben bunları düşünürken telefonumuz çaldı. Babaannem ağır hastalanmış. Bizi görmek istiyormuş. Babam deli gibi arabaya koştu. Biz de peşinden. Yol iki saat alırdı. Babamın sürüşüyle bir buçuk saatte gittik. Ne yazık ki biz gelene kadar o çoktan ölmüş. O an bir ağlama başladı ki. Söyleyip, söyleyip ağlamalar. Bana bir şeyler oluyor. Hemen oradan uzaklaştım. Gülme tutmaz mı beni o ağlamalar arasında? Biraz sonra bir kadın geldi. Annem bir helallık bile alamamış diye ağlıyordu. Küçük bir çocuk arkadaşlarına babasının aldığı ufacık bir dondurmayı nasıl, "Yedim, yedim bitiremedim. Kocamandı" diye gururlanarak anlatırsa, kadın da öyleydi. "Ben yanındaydım ölmeden. Bana helallık verdi" diye tutturdu.

Böyle davranmak da bence yanlış. Ölen, ölmüş biz niye yoruluyoruz boşuna? Neden geride kalanları daha çok üzüyoruz? Yaşlıların ölmesi doğal. Yaşayacağı kadar yaşamış onlar. Bundan sonra hayattan bekledikleri ne olabilir? Tüm çocuklarını evlendirdi. Torunlarının çocuklarını bile gördü babaannem. Ama diyeceksiniz ki, "Yaşamak güzeldir"

Umur ağbi başını ağrıttım ama sen herşeyi bizden az da olsa, daha iyi bilirsin. Acaba çocukları acı çektirmeden sünnet ettirseler? Ölenlerin arkasından yaşayanları da üzmeseler. Babaannem öldü de ağlamadım diye bana hissiz bir kız gözüyle baktılar. Ona da bir şey demiyorum. Bana hissiz desinler ama her insan da hislerini ağlayarak belli etmez ki. Ağlayınca sanki ölenler geri dönecek.

Umur ağbi, bu dünyadan da adetlerinden de bıktım artık. Odamdan çıkmak istemiyorum. Çevremdeki insanlar beni küçük görmek için neden arıyorlar. Bir tek okulu seviyorum. Sınıf arkadaşlarıma deli gibi bağlandım. Ama okul şimdi kapalı. Tek eğlencem derginizi okumak. Okuyacak kitap da bulamıyorum bugünlerde. Oturup okul açılınca yapacağım muziplikleri düşünüyorum şimdiden. Tatilde vakit geçirmek için yapabileceğim bir şeyler de yazar mısın? Neyse hadi hoşça kal."

Bu arkadaşıma tatilde yapabileceği şeyleri yazamayacağım. Okullar açılmak üzere. Adresini de bilmiyorum. Pek öyle zamanını boşa geçirecek birine benzemiyor mektubundaki anlatımından. Akıllı, sevimli bir kız.

Yazdıklarına katılıyorum. Bazı adetlerimizi ben de hiç anlayamamışımdır. Neden sünnet olan çocuğa, "Acıdı mı yavrum?" diye sorarlar? Tam unutmuşken, "Hiç acımadı değil mi oğlum?" sorularıyla acısını tazelerler. "Ölenle ölünmez" derler ama yakınlarını görünce gözyaşları, ağıtlarla sözüm ona acısını unutturmaya çalışırlar: "Aaah! Ne iyi insandı o. Beni görmüştü de geçenlerde tatlı, tatlı konuşmuştu. Ah! O başkaydı canım. Ne kadar ağlasanız yeridir" Biraz sonra da, "Ağlama canım, ağlama. Giden gitmiş. Artık ne kadar gözyaşı döksen boşuna. Sen daha gençsin" demeye başlarlar.

İnsan yapısı çelişiktir. Bir yandan ağlar. Bir yandan ağladığına güler. Kahkahalarla gülerken aklından güldüğü şeyin ne denli acı olduğunu geçirir. Düşen insana önce güler. Sonra koşup kaldırır. Bir yeri incinmişse üzülür. Daha sonra yolda yürürken az önce düşenin biraz dikkatli olsa düşmeyebileceğini düşünür. Belki yeniden aynı şeyi anımsayıp gülmeye başlar.

Bu nedenle kolayca duygusuz diyemeyiz kimseye. Arkadaşınızın yazdığı gibi, "İnsan duygusu ağlayarak ya da gülerek belli olmaz"

Haftaya yeniden buluşmak üzere hoşça kalın.

ÇİÇEKLER VE GÖREVLERİ

Jermen nişan takısıdır
Gül ise sevgi sembolü
Çingene sepetinin süsüdür menekşe
Papatya kırların bekçisi

Baharın yakasına taktığı
Çiçektir gelincik
Çayır güzelleri beyaz pembe mor sümbül

Soylu bir çiçektir kara lale
Hasta ziyaretçisi karanfil

YALVAÇ URAL

HER TELDEN

Dünyanın en pahalı hayvanları İngiltere'de bulunuyor...

ALTIN KUŞLAR

İngiltere'de 125 yıllık bir şirket var. Bu şirket kuş yapıyor... "Olur mu böyle şey?.. Hiç kuş yapılır mı?" demeyin... Bu şirketin yaptığı kuşlar, başka türlü kuşlar... Altından, zümrütten, yakuttan kuşlar.

Wolfe şirketinin kuşları, "dünyanın en pahalı kuşları" olarak nitelendiriliyor. Her kuş yüzbinlerce lira değerinde. Fiyatları, milyonları bulanlar da var.

Şirketin bir özelliği, her kuştan sadece bir tane, ısmarlama yapması. Müşteri geliyor, kataloglardan dilediği kuşu seçiyor. Kuyumcular, kuşun balmumundan bir modelini hazırlayıp üstünü değerli taşlarla süslüyorlar. Sonra da modeli müşteriye gösteriyorlar. Müşterinin dileğine göre, kuşun üstünde gerekli değişiklikleri yaptıktan sonra onu altından hazırlıyorlar; üstünü yine değerli taşlarla süslüyorlar.

Bir kuşun hazırlanması en aşağı iki ay sürüyor.

Fotoğraflarda, kataloglardan seçilen bir kuşun hazırlanmasını ve ortaya çıkan değerli bir yapıtı görüyorsunuz...

HAYVANLAR KONUSUNDA

6 SORU 6 YANIT

● Zürafalar dilsiz midir?

Evet. Zürafalar dilsizdir. Hiç ses çıkaramazlar. Ağızlarından bir fısıltı bile çıkmaz.

● Panterler evcilleştirilebilirler mi?

Hayır. Sirklerde gördüğümüz gibi, aslanlar ve kaplanlar evcilleştirilebilmektedir. Ama panterler onlardan çok daha yırtıcıdırlar.

● Kaplanlar ne yer?

Kaplanlar etoburdur; yani et yerler. Başka hayvanlarla beslenirler. Acıktıkları zaman başka bir şey bulamazlarsa böcek bile yerler.

● Ayılar gerçekten kış boyunca uyurlar mı?

Evet. Soğuk havalar başlayınca ayılar inlerine çekilip bahara kadar uyurlar. Buna "kış uykusu" denir.

● En büyük hayvan nedir?

En büyük hayvan, fildir. Bazılarının ağırlığı tonları bulur.

● Filler kaç yıl yaşar?

Filler, öteki hayvanlara göre, uzun ömürlüdürler. Ortalama 60 yıl yaşarlar.

bir fıkra

Annesi, Tuna'ya elini yüzünü yıkamadığı için bağırıp çağırdı. Tuna bir karış suratla odada dolaşırken kardeşi yanına sokuldu.

— Bu sabah yüzünü yıkamadığını annem nasıl anladı?

— Nasıl olacak. Bu sabah havluyu ıslatmayı unuttum da...

Balkan Şampiyonu Ekrem Özdamar, 2.20 metreyi bu stille aşmıştı...

FOSBURY STİLİ

Hepinizin bildiği gibi, bir Türk atleti, Ekrem Özdamar, Balkan Atletizm Şampiyonası'nda göğsümüzü kabartan bir dereceyle Balkan Şampiyonu oldu. Yüksek atlamada 2.20 metreyi aşarak Türkiye rekoru kırdı.

Özdamar'ın yüksek atlamada kullandığı stil, "Fosbury stili" olarak adlandırılır. Bu stilin yaratıcısı, Dick Fosbury adlı atlettir. Meksika Olimpiyatları'nda kendine özgü bir atlayışla, izleyicilerin dikkatlerini üstüne çekmiş ve bir çok yüksek atlayıcının kendi stilini benimsemesini sağlamıştır.

Aşağıdaki resimde görüldüğü gibi, Fosbury stilinin temelini, çıtanın üstünden sırtüstü geçmek oluşturmaktadır. Bu stil, yüksek atlarken, gövdenin ağırlığını bir anlamda "hafifletmekte" ve atlete bu bakımdan büyük bir avantaj sağlamaktadır.

Yüksek atlamayla ilgileniyorsanız, aşağıdaki resmi dikkatle inceleyin; çalışmalarınızı bu biçimde yürütmeye gayret edin. Ama bunu yaparken göz önünde bulundurmanız gereken ilk şey, çıtanın arkasında yumuşak bir minderin bulunması olacaktır. Yoksa sırtüstü düşerken bir yeriniz incinebilir ve bu incinme bir sakatlıkla sonuçlanabilir.

Önceleri, hiç koşmadan, olduğunuz yerde sıçrayarak çıtayı aşmaya çalışın. Çıtayı yükseğe koymayın. Çok alçaktan atlamayla başlayın işe... Sonra da çıtayı birdenbire yükseltmeyin; kısa aralarla yükseltin.

Atlarken, kalçalarınızı mümkün olduğu kadar yükseğe çıkarmaya bakın. Bütün gücünüzü başlangıçta kalçalara verin. En yüksek noktaya ulaşınca da, omuzlarınızı geriye atın.

Bu temel çalışmalardan sonra, koşarak atlamayı deneyebilirsiniz. Resimlerde görüldüğü gibi, çıtaya bir adım kalınca, sol kolunuzun yardımıyla dönüp kendinizi geriye atacaksınız. Bütün gücünüzü kalçalarınıza vererek sıçrayacak, omuzlarınızı geriye atacak, çıtanın üstündeyken de bacaklarınızı kaldırarak mindere sırtüstü düşeceksiniz.

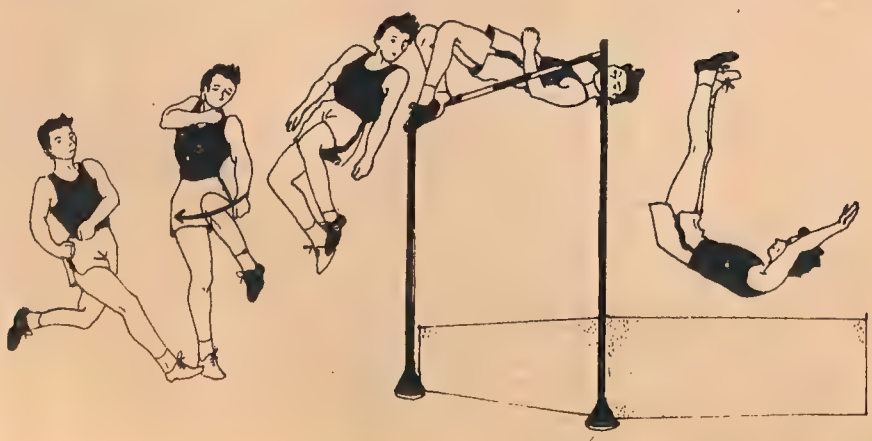

TEMEL REİS

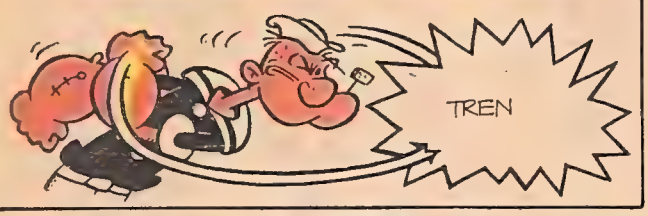
TREN

FAZLA BİR ŞEY YOKMUŞ ..
KENT ÇÖPLÜĞÜ
İNSANLAR KULLANDIKLARI EŞYALARI FAZLA ESKİMEDEN BURAYA ATSALAR NE OLUR SANKİ ..

BULUŞUMU TEMEL REİS'E ANLATACAĞIM !

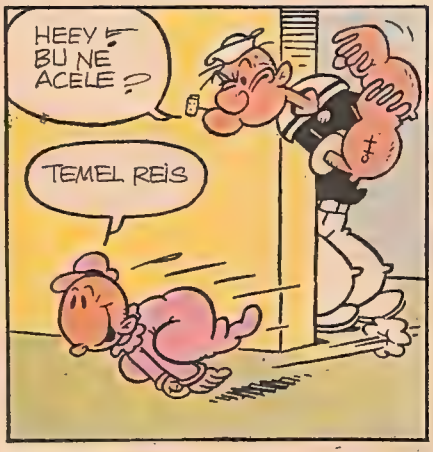
HEEY ! BU NE ACELE ?
TEMEL REİS

SEN DENİZCİSİN BİLİYORSUN, DENİZDE BULUNAN HER ŞEY BULANINDIR DEĞİL Mİ ?
EVET BU DOĞRU. DENİZCİLER ARASINDA BİR GELENEKTİR BU... AMA, NEDEN SORDUN ?

SANIRIM BU KARADA DA GEÇERLİ .. ÖZELLİKLE BULUNAN EŞYA ATILMIŞSA...
EVET, ONU SEN BULDUYSAN, SENİN DEMEKTİR...

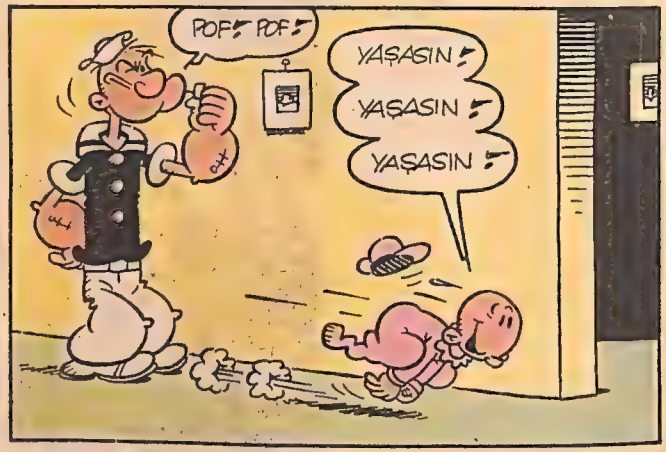
POF ! POF !
YAŞASIN !
YAŞASIN !
YAŞASIN !

BAHSE GİRERİM Kİ ESKİ BİR TOP, YA DA YAVRU BİR KEDİ BULDU ! ...

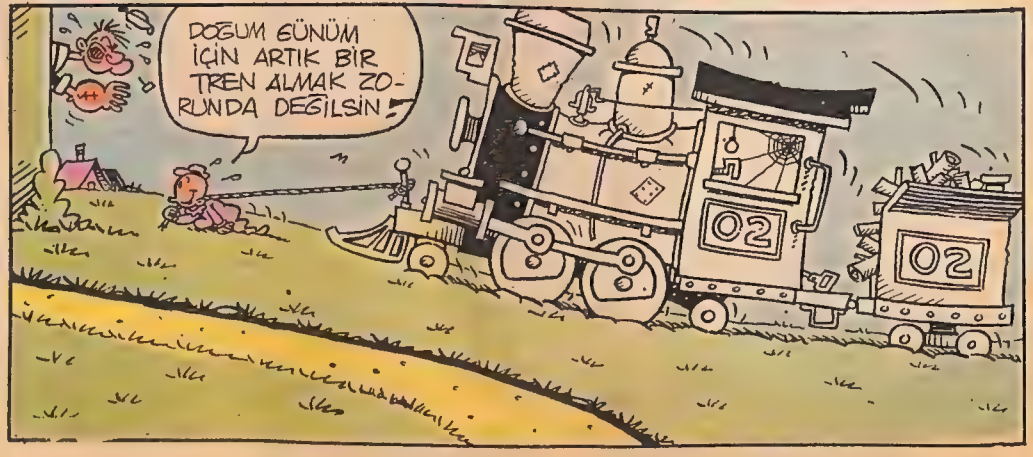
DOĞUM GÜNÜM İÇİN ARTIK BİR TREN ALMAK ZORUNDA DEĞİLSİN !
02
02

SUALTI KENTLERİ

İnsanlar çok eski çağlardan beri kurdukları kentlerle yetinmiyorlar. Hızla artan nüfus, ve bunun getirdiği bir çok sorun yüzünden yeni yeni yerleşim bölgeleri arıyorlar. Uzaya dev roketler gönderiyorlar. "Uzay İstasyonları" kuruyorlar. Oranın yaşam koşullarını, dünyamızı ve çevresindeki gezegenlerin yapısını inceliyorlar. Bir yandan da deniz diplerine çeşitli araçlar yollayarak sualtını araştırıyorlar. Uzayda kurulması düşünülen, "Uzay İstasyonları" gibi, "Sualtı Kentleri" kurmayı düşünüyorlar. Bunu gerçekleştirirken de dünya yüzünde yaşayanları da unutmuyorlar. Onlar için de denizin "Kullanılma Oranı"nı artırmayı düşünüyorlar. Şimdi hepinizin aklına, "Kullanılma Oranı nedir?" diye bir soru gelebilir. Açıklayalım:

Dünyamızın yüzde yetmişini denizler kaplıyor. Dünyada üretilen petrolün yüzde yirmisi denizlerden sağlanıyor. Yiyecek tüketiminin ise yüzde üçü denizlerden karşılanıyor. Sıcak iklimlerdeki bazı ülkeler dev tesisler kurarak deniz suyunu içme suyuna çeviriyorlar. Gereksinimlerini karşılıyorlar. Hepimizin dileği bütün bunların ileride daha da artması. Bütün dünyada yaşama geçirilmesi. Bu yeni olanakların daha çok insana, daha ucuz bir biçimde sunulması. Tabii bu da "Kullanılma Oranı"yla ilgili.

Sualtı kentleriyle uğraşan mimarların çizdikleri evler, içinde oturduğumuz yapılara pek benzemiyor. Daha basit. İstenildiğinde sökülüp, bir başka yerde yeniden kurulmak üzee düşünülmüş. Hafif olduğundan, bambu gibi ağaçların kullanılması planlanmış. İçinde yaşayacakların da rahatı unutulmamış. Tiyatro, sinema, konser salonları, sualtı üniversitesi, çarşılar, oyun alanları kısaca insanların yeryüzünde alıştıkları her şey var. Ayrıca kentlerde yaşayacaklar sürekli denizi göreceklerinden bunalmalarını önlemek için yapılara takılmış pencerelere dilediğinizde bir manzara resmi geçirilebiliyor.

Sizlere bilim adamlarının dünya yüzünde yaşayan insanları da unutmadıklarını söylemiştik. Sualtı araştırmalarında kullanılacak cep denizaltıları onların sorunlarını da çözecek. Bu denizaltılar eskiden kullanılan cep denizaltılarının benzeri. Yalnız daha gelişmişi. Bir çok aygıtla donatılmış. Bir bilim adamınca yönetiliyor. Bulguları küçük laboratuarında anında inceleyip, bir telefon kablosunun yardımıyla yukarıdakilere iletiyor. Tabii denizaltının yaptığı çalışma denizin "Kullanma Oranı"nı artırmayla ilgili. Sorunu çözmeye yarayacak her şey inceleniyor. Araştırılıyor.

Sanırız bu gidişle sualtı kentleri çok kısa sürede gerçekleşecek. Ünlü yazar Jules Verne'nin düşü gerçekleşecek. Belki de ileride sualtında yaşayabilecek solungaçlı yeni bir insan türü doğacak. Ne dersiniz?

Sualtındaki araştırmaları yürütebilecek nitelikte yapılmış bir laboratuar.

TV

TV'de belge filmin en güzel örneklerinden birini David Bellamy hazırladı. Bu sanatçı dünyayı dolaşarak dokuz bölümlük nefis bir dizi meydana getirdi.

BOTANİK ADAM

Şu anda dünya televizyonlarının belgesel film alanında en ünlü adı David Bellamy... Kendisi "Botanik Adam" olarak adlandırılıyor.

David Bellamy, bir bilim adamı... Çocukluğundan beri doğayla ilgilenmiş. Bitkiler ve hayvanlar üzerinde çalışmış. Sonunda bir olanak bulunca, çalışmalarını televizyona aktarmaya karar vermiş. Dünyayı dolaşarak tam 35,000 metre film çekmiş. Yirmi dört ülkede uzun süre kalmış. Sonunda dokuz bölümlük bir belgesel film ortaya çıkarmış.

İlk bölümde, Güney Amerika'daki ormanlar anlatılıyor. İkinci bölümde, dünyanın kurak bölgeleri, üçüncü bölümde de Uzak Doğu'nun bataklıkları gösteriliyor. Dördüncü bölümün konusu, okyanuslardaki yaşam.

Bellamy ve film ekibi, beşinci bölümü çekmek için Yeni Zelanda'ya gitmiş. Yeni Zelanda, canlı bir doğa müzesi sanki... Balta girmemiş ormanlar, tarih öncesinden kalmış gibi...

Altıncı bölüm, Ekvator kuşlarını anlatıyor. Bellamy, "En çok bu bölümü çekerken eğlendik," diyor. "Dünyada meğer ne güzel kuşlar varmış!.."

Yedinci bölümde soğuk bölgeler, buz dağları, sekizinci bölümde verimli topraklar gösterilmekte...

Programın son bölümü, Aldabra adasının dev kaplumbağalarına ayrılmış.

Dev kaplumbağalar

BİR ÇİZGİ-FİLM KİŞİSİ SUNUCU OLUYOR

İngiliz televizyonlarında yayımlanmakta olan hafif müzik programları, birbirlerine benzedikleri gerekçesiyle, izleyicilerden büyük tepkiler alıyor.

Televizyon yapımcıları, bu tepkiler üzerine, hafif müzik programlarına yenilikler getirmeyi kararlaştırdılar. Bu alanda önümüzdeki yılın en büyük yeniliği, Kremmen olacak.

"Kremmen kim?" diyeceksiniz... Yeni bir çizgi-film kahramanı... Önümüzdeki dönem, İngiliz televizyonlarında sunuculuk yapacak. Radyodan televizyona geçen bir hafif müzik yapımcısı, Kenny Everett, hazırladığı programlarda sunucu olarak bu çizgi-film kahramanını kullanacak.

Everett, "Göreceksiniz, Kremmen bu alanda ünlü yıldızlardan daha başarılı olacak," diyor.

Yukarıda Kremmen ile Kenny Everett'i görüyorsunuz.

NE VAR NE YOK

ROGER MOORE YENİ BİR FİLM ÇEVİRİYOR

"Kaygısızlar" dizisinde gördüğümüz Roger Moore, "Sicilya Kavşağı" filminde oynuyor. Bu filmden önce, sanatçı "Beni Seven Casus" filminde James Bond'u canlandırmıştı.

Laurence Olivier

LAURENCE OLIVIER EN UZAK KÖPRÜ"DE

Televizyonda "Yılların Oyunlarından Seçmeler" dizisinde izlediğimiz Laurence Olivier, "En Uzak Köprü" adlı savaş filminde oynadı.

On dört ünlü yıldızın rol aldığı bu film, büyük masraflarla hazırlandı. Şimdi Avrupa ve Amerika'da gişe rekorları kırıyor.

Kay Lenz

KAY LENZ "GEÇİT" FİLMİNDE

"Zengin ve Yoksul"da Tom Jordache'in karısı Kate rolünde izlediğimiz Kay Lenz, "Geçit" filmiyle sinemaya döndü.

Filmde Kay Lenz'den başka, "Şehir ve Adam"ın Belediye Başkanı olarak izlediğimiz Anthony Quinn de oynuyor.

100 KİTAP ARMAĞAN EDİYORUZ...

Sevdiğiniz ve sevmediğiniz televizyon programlarını ortaya çıkarmak için bir soruşturma düzenledik. Yanda, bugüne kadar ülkemizde gösterilmiş yerli ve yabancı TV programlarından 82'sinin adını bulacaksınız. Sizlerden dileğimiz şu: Bu programlardan en sevdiğiniz üçünün numarasını sırayla aşağıdaki kupona yazın. En sevmediğiniz programın da numarasını yazın. Programların adlarını değil, numaralarını yazmanız gerekiyor. Dergiyi kesmek istemiyorsanız numaraları bir kâğıda da yazabilirsiniz. Soruşturmaya yanıt veren okurlarımız arasında kura çekecek ve 100 kişiye birer kitap armağan edeceğiz. Yanıtlarınızı 15 gün içinde aşağıdaki adrese gönderin:

Milliyet Çocuk Dergisi,
TV Soruşturması,
Milliyet Yayınları,
Basın Sarayı,
Cağaloğlu,
İstanbul.

Kuponu gönderirken ayrı bir kâğıda TV programları hakkındaki düşüncelerinizi, eleştirilerinizi de yazabilirsiniz. Adınızı ve adresinizi yazmayı unutmayınız.

(1) Acemiler
(2) Alo Polis
(3) Altın Kafeste Bir Adam
(4) Ankara
(5) Aşk-ı Memnu
(6) Arsen Lüpen
(7) Atlı Karınca
(8) Balarısı
(9) Bataklık
(10) Bir Köpeğin Serüvenleri
(11) Bir Zamanlar Kartaldı
(12) Bizimkiler
(13) Bizim Sınıf
(14) Bizim Sokak
(15) Bonanza (Doludizgin)
(16) Cehennem Sıcağında
(17) Charlie'nin Melekleri
(18) Columbo
(19) Çalınan Taç
(20) Çocukların Televizyonu
(21) Çocuk ve Arkadaşı
(22) Eski Dostlar
(23) Genç Doktorlar
(24) Giyim Kuşam Dünyası
(25) Görevimiz Tehlike
(26) Gülünüz Güldürünüz
(27) Hanedanların Çöküşü
(28) Hayata Dönüş
(29) Heidi
(30) Hür Doğanlar
(31) İnsan Avcısı
(32) İnsanın Yücelişi
(33) İhtiyar Delikanlı
(34) İkinci Hayat
(35) İsviçreli Robinson
(36) Jack
(37) Jetgiller
(38) Kaçak
(39) Kadın Polis
(40) Kaptanlar ve Krallar
(41) Karanlıktaki Adam
(42) Kaybolan Adalar
(43) Kaygısızlar
(44) Kaynanalar
(45) Korkusuzlar
(46) Kral ve Ben
(47) Kral Yolu
(48) Kum Kum
(49) Küçük Ev
(50) Laurel — Hardy
(51) Leonardo da Vinci
(52) Lorna Doone
(53) McCoy
(54) MacMillan ve Karısı
(55) Madigan
(56) Mağara Devri
(57) Mohikanların Sonu
(58) Mutlu Aile
(59) Mutsuzlar
(60) Pasaklı Sally
(61) Petrocelli
(62) Pinokyo
(63) Polis Dosyası
(64) Salty
(65) Sağlık Olsun
(66) Savaş ve Barış
(67) Sefiller
(68) 80 Günde Devriâlem
(69) Sihirbaz
(70) Siyah Lâle
(71) Spencer'in Pilotları
(72) Şehir ve Adam
(73) Şenlikgiller
(74) Tatlı Cadı
(75) Tatlı Kahramanlar
(76) Tatlı Sert
(77) Uzay Yolu
(78) Uzay 1999
(79) Vadideki Hayat
(80) Vakıf
(81) Yumurcak
(82) Zengin ve Yoksul

Adım ve adresim: Sedef Özcana Mithatpaşa ad. Sefa apt. No: 470 Kat 5/13 İZMİR

En sevdiğim programlar: ..... 74 (Birinci) 78 (İkinci) 17 (Üçüncü)

En sevmediğim program: 5

VADİDEKİ MÜZİK

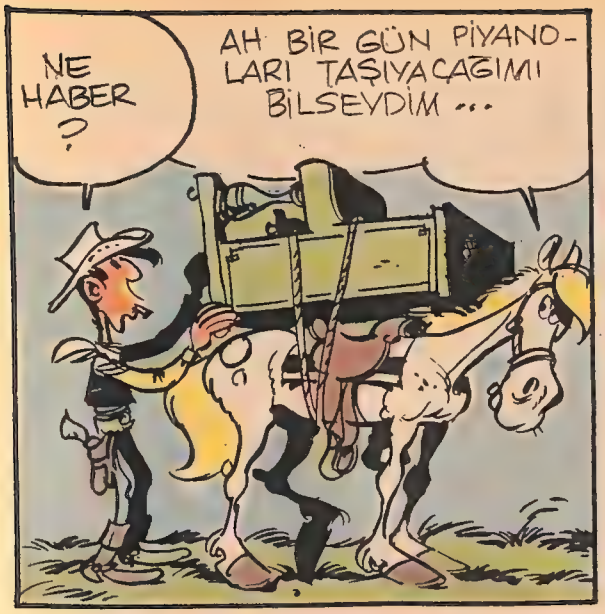
NE HABER ?
AH BİR GÜN PİYANOLARI TAŞIYACAĞIMI BİLSEYDİM ...

İP KURUYMUŞ . İYİ.. YAŞ ALANDA BEŞ PARA ETMEM...

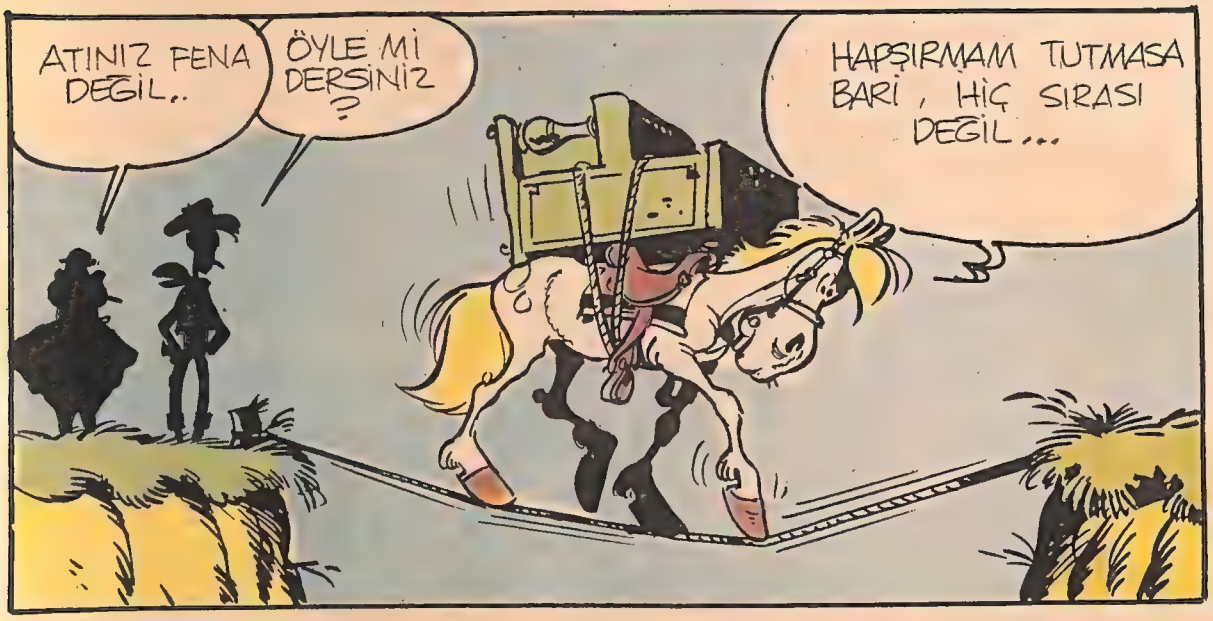
ATINIZ FENA DEĞİL..
ÖYLE Mİ DERSİNİZ ?
HAPŞIRMAM TUTMASA BARİ , HİÇ SIRASI DEĞİL...

ARTIK VARDIK SAYILIR..
DAHA NEHİRDEN GEÇMEMİZ GEREKECEK...
14

NEYSE ONLARI ÇAKIYLA KESMEK ZORUNDA KALDIK AMA AĞACA RASTLAMAMIZ YİNE DE BİR ŞANS..
SİZİNLE KARŞILAŞTIĞIM-DAN BERİ ZATEN ŞANS, HİÇ BIRAKMIYOR YAKAMI...
YAŞ ALANDA BEŞ PARA ETMEM DE-MEMİŞ MİYDİM...

YARDIM EDİN LATERNAYI DÜLDÜL'E YÜK-LEYELİM...
AMA SIRILSIKLAM!

ZATEN GELDİK SAYILIR

VE...
HEY ÇOCUKLAR O'FLANAGAN BİR LATERNAYLA GELMİŞ...
YAŞASIN!
HERKES MEYHANEYE!
15

GERÇEKTEN NEŞELİ BİR KUTLAMA OLDU... HİÇ BİR ŞEY EKSİK DEĞİLDİ... NE İÇKİ, NE KAHKAHALAR...
RED KİT'İN ŞEREFİNE
LATERNANIN ŞEREFİNE

NE DE ŞAHANE BİR KAVGA..

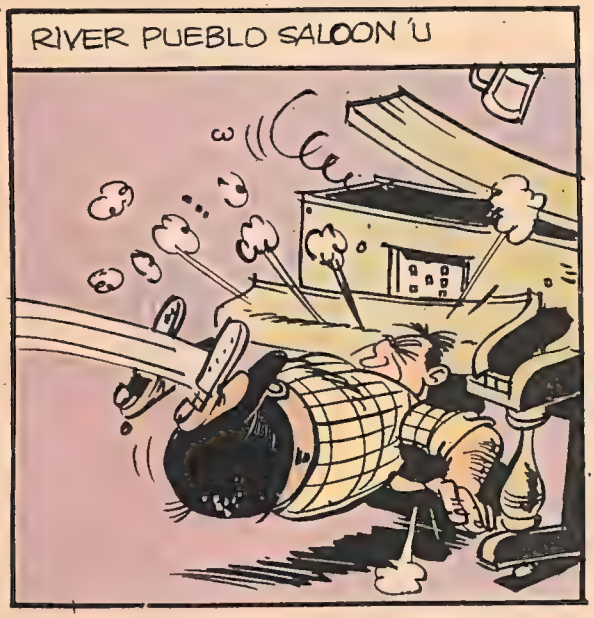
RIVER PUEBLO SALOON'U

GERÇEK BİR SALOON OLMUŞTU...

BEN YALNIZ BIR KOVBOYUM
EVDEN ÇOK UZAK-
TAYIM..
SON
16

BİLMECE BULMACA?

Yanıtlar 64. sayfada

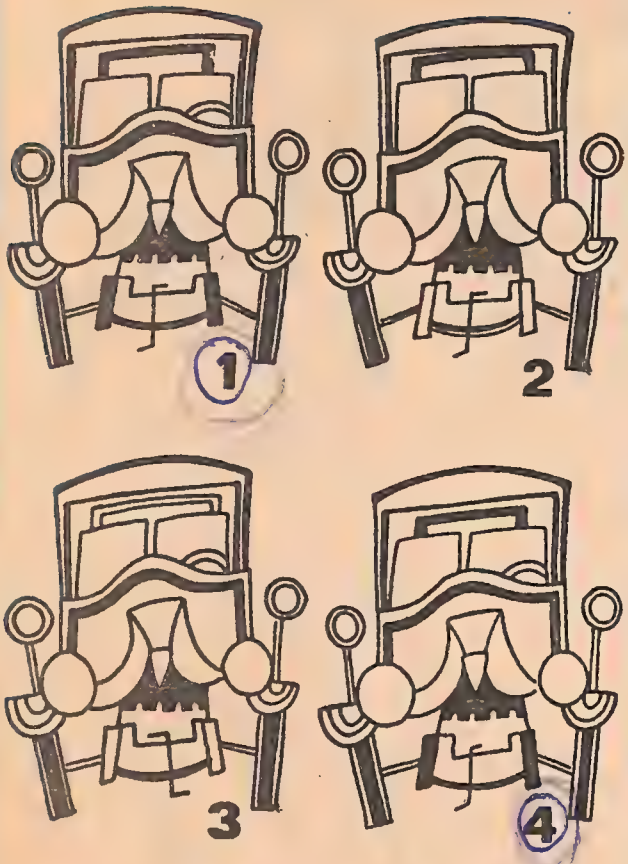

OTOMOBİLLER 1-4

Yukarıdaki eski model otomobillerden ikisi eş. Acaba onları bulabilir misiniz?

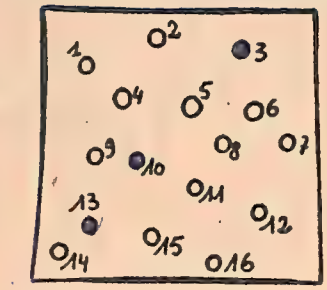

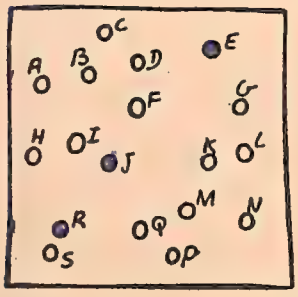

ÜÇGENLER

Yukarıda iki tane delikli kağıt bulunuyor..Bunları üst üste koyunca bir tane üçgen elde edilecek. Acaba bu üçgenin nasıl yapılabileceğini bulabilir misiniz?

8 FARK

Aşağıda iki resim görüyorsunuz. İlk bakışta ikisi de birbirinin aynı, öyle değil mi ? Ama dikkatle bakarsanız arada tam sekiz fark bulacaksınız. Resimler bizden, bulması sizden.

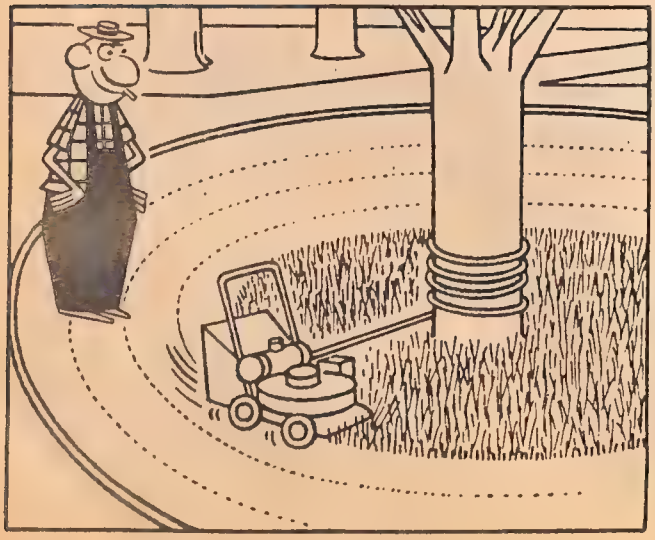

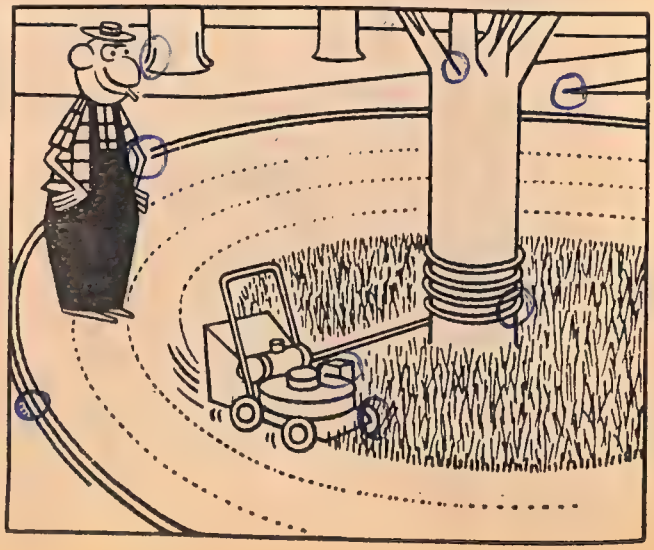

BİLMECE BULMACA?

Yanıtlar 64. sayfada

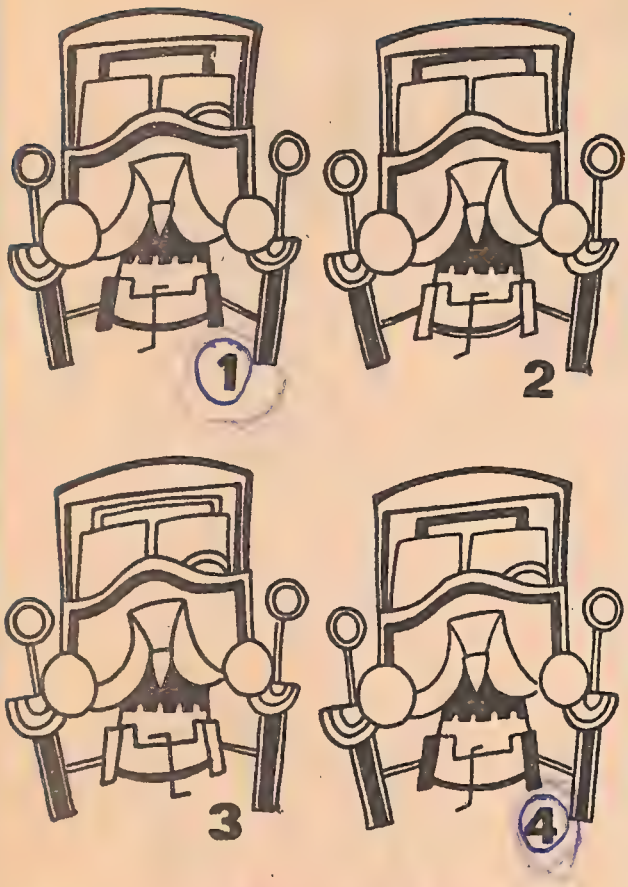

OTOMOBİLLER 1-4

Yukarıdaki eski model otomobillerden ikisi eş. Acaba onları bulabilir misiniz?

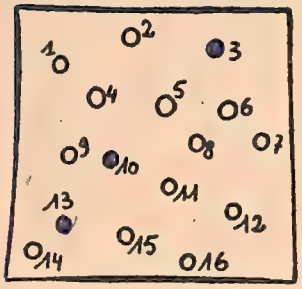

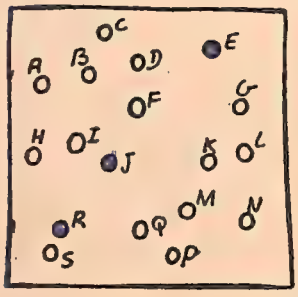

ÜÇGENLER

Yukarıda iki tane delikli kağıt bulunuyor..Bunları üst üste koyunca bir tane üçgen elde edilecek. Acaba bu üçgenin nasıl yapılabileceğini bulabilir misiniz?

8 FARK

Aşağıda iki resim görüyorsunuz. İlk bakışta ikisi de birbirinin aynı, öyle değil mi ? Ama dikkatle bakarsanız arada tam sekiz fark bulacaksınız. Resimler bizden, bulması sizden.

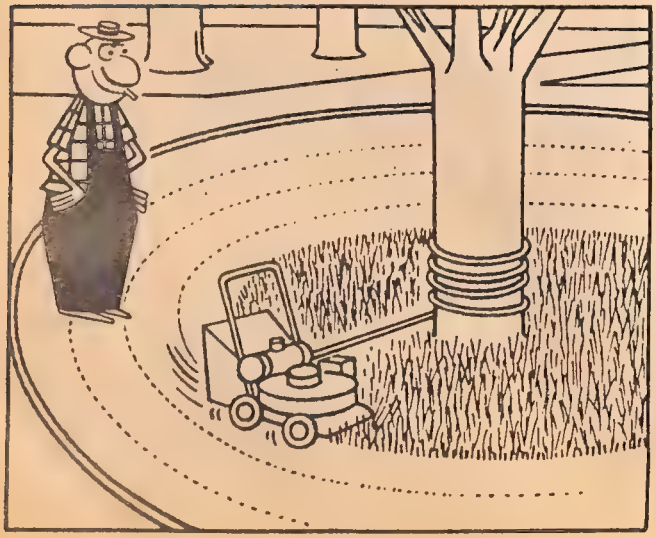

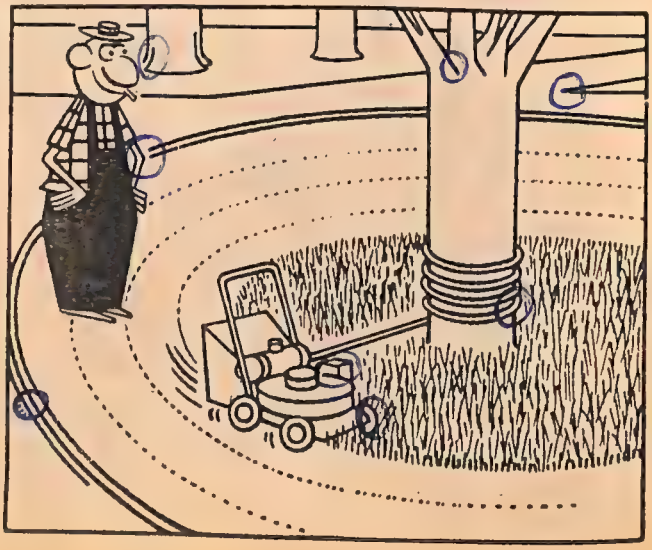

	1	2	3	4	5	6	7	8
1	K	I	R	Ş	E	H	İ	R
2	O	N	■	A	K	A	B	E
3	N	A	■	H	O	R	O	Z
4	S	■	B	İ	N	A	■	O
5	O	■	U	N	O	K	■	N
6	L	N	D	■	M	İ	K	A
7	O	B	A	■	T	R	H	N
8	S	A	K	A	■	İ	R	S

SOLDAN SAĞA: 1) İç Anadolu'da bir kentimiz. 2) Bir sayı – Ürdün'ün bir kıyı kenti. 3) (tersi) En kısa zaman parçası – Bir kümes hayvanı 4) Yapı. 5) (tersi) Üzerinde söz söyleyen, yazı yazılan ya da eser oluşturulan düşünce, olay. 6) (tersi) Ağacın gövdesinden ayrılan kollardan her biri – Sıcağa dayanıklı, ince ve esnek yapraklara ayrılabilen saydam bir madde. 7) Büyük göçebe çadırı – Komşu bir ülke. 8) Serçegillerden bir kuş – Kalıtım, soyaçekim.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1) Yabancı ülkelerde orada bulunan yurttaşlarının haklarını korumak, hükümetine politik ve ticari bilgileri vermek gibi işlerle görevli memur. 2) (tersi) Hatıra – Bir çeşit kaba, kalın çoban giyeceği. 3) Dalın gövde içindeki başlangıç yeri. 4) Yırtıcı bir kuş. 5) Toplumun alışveriş kazanç işlerinin tümü. 6) Japonlarda, karına bıçak batırarak kendini öldürme. 7) (tersi) Asya'nın kuzeyinde bir ırmak – Bir tür yağış. 8) Ardarda gelen titreşim hareketlerinin birbirini etkilemesi olayı.

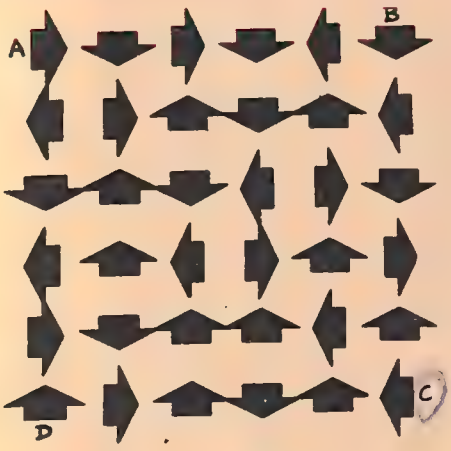

OKLAR C

Yukarıdaki oklar çeşitli biçimlerde dizilmiş durumda. Acaba hangi oktan başlayalım ki, onu izlediğimizde dışarı çıkalım?

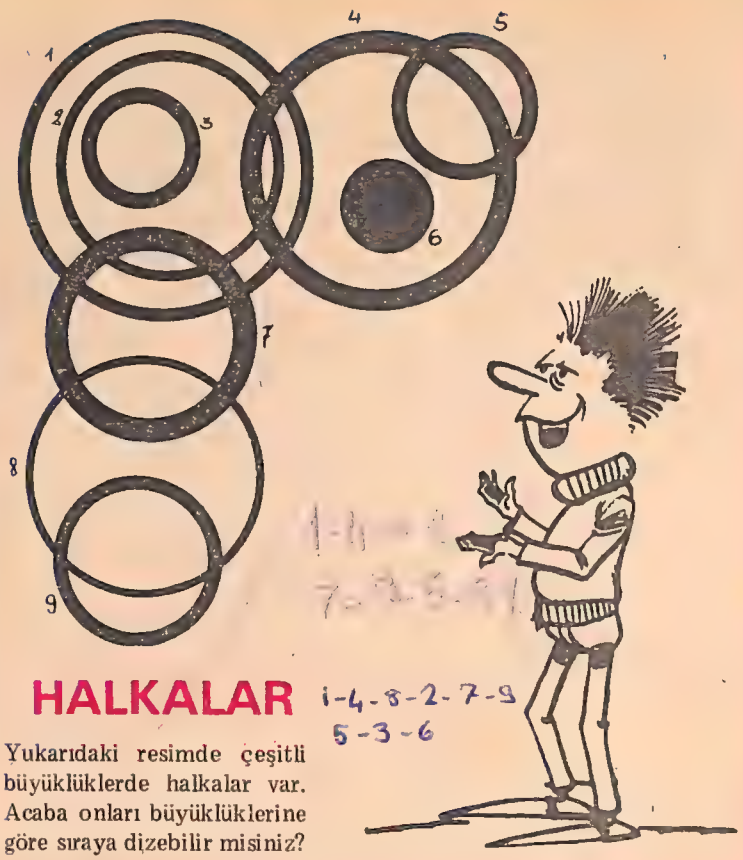

HALKALAR 1-4-8-2-7-9 5-3-6

Yukarıdaki resimde çeşitli büyüklüklerde halkalar var. Acaba onları büyüklüklerine göre sıraya dizebilir misiniz?

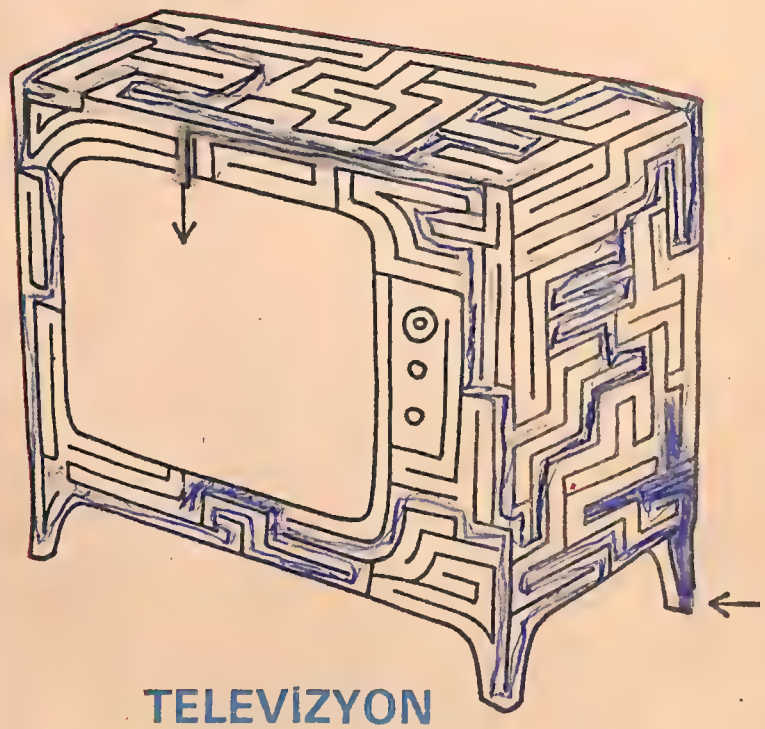

TELEVİZYON

Sağ alt köşedeki delikten başlayarak televizyon ekranının ortasına dek gelebilir misiniz?

YAZISIZ

YANITLAR

- OTOMOBİLLER: 1 ve 4 numaralı otomobiller eş.
- ÜÇGENLER: 3, 10, 13 ve E, J, R.
- 8 FARK: (1) Adamın burnunun yanındaki ağacın kökü. (2) Sol kolunun uzunluğu. (3) Ortadaki ağacın soldaki dalı. (4) Ortadaki ağacın yanındaki yol. (5) Ağaca sarılı ipler. (6) Çim kesme makinasının benzin deposu. (7) Çim kesme makinasının ön sol tekerleği. (8) Bahçenin sol alt köşedeki sınırı.
- KARE BULMACA: Soldan sağa: 1) Kırşehir. 2) On — Akabe. 3) Na — Horoz. 4) Bina. 5) Unok. 6) Lad — Mika. 7) Oba — İran. 8) Saka — İrs.
  Yukarıdan aşağıya: 1) Konsolos. 2) Ina — Aba. 3) Budak. 4) Şahin. 5) Ekonomi. 6) Harakiri. 7) İbo — Kar. 8) Rezonans.
- OKLAR : C
- HALKALAR: 1 - 4 - 8 - 2 - 7 - 9 - 5 3 6.

Türkiye'nin her yöresinden yeni arkadaşlar edinmek ister misiniz? Bize adınızı, adresinizi yazın... bu köşede yayımlayalım.

- İLKER ÇALIŞKAN: Yaşım 9. Pul ve kart biriktiririm. Kitap okumayı, ders çalışmayı severim. Dergi okuru arkadaşlarla yazışmak istiyorum.
  Adres: Dörtyol İnkılap Cad. No: 30 G.O.P. — İSTANBUL
- PINAR TAŞTEKİN: Yaşım 13. Kitap okumayı, müzik dinlemeyi, resim yapmayı, gezmeyi severim. Yazışmak istiyorum.
  Adres: Eski Belediye Sok. Gürkan Ap. 12/7 SİVAS
- METİN ÖZENBAŞ: Yaşım 13. Pul biriktiririm. Kitap okumayı, satranç ve basketbol oynamayı severim. Dergi okurlarıyla yazışmak istiyorum.
  Adres: İstanbul Cad. No: 75 Gaye Ap. D. 15 Yeşilköy — İSTANBUL
- DERYA SOY: Yaşım 12. Pul, kart, para, kibrit ve sigara kutusu biriktiririm. Bisiklete binmeyi, yüzmeyi, kitap okumayı severim. Futboldan hoşlanırım. Yazışmak istiyorum.
  Adres: Kırmızı kuzak Sok. 21/3 Kadıköy — İSTANBUL
- İPEK VARIŞLIER: Yaşım 12. Peçete, para, pul ve kart biriktiririm. Resim yapmayı, volcybol oynamayı ve yüzmeyi severim. Yazışacağım.
  Adres: Neyzen Tevfik Sok. 7/13 Maltepe — ANKARA
- EFE ATAY: Yaşım 9. Pul biriktiririm. Futbolu çok severim. Dergi okuru arkadaşlarla yazışmak istiyorum.
  Adres: Mithatpaşa Cad. İşadam Ap. 875/13 Göztepe — İZMİR
- AYSEL SEVAL: Yaşım 10. Kitap okumayı, resim yapmayı, müzik dinlemeyi severim. Kart biriktiririm. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum.
  Adres: Karabaş Mah. Güherçile Sok. No: 6 D. 3 Şehremini — İSTANBUL
- KADİR MERAL: Yaşım 13. Pul biriktiririm. Müzik dinlemeyi, futbol oynamayı, kitap okumayı çok severim. Ortaokul öğrencisiyim. Yazışacağım.
  Adres: Oruçgazi Mah. Maltepe Mevkii Bağlar Sok. No: 224 — BALIKESİR
- AYŞEN SEVAL: Yaşım 14. Boş zamanlarımda kitap okur, müzik dinlerim. Öykü ve şiir yazarım. Pul ve davetiye biriktiririm. Yazışacağım.
  Adres: Karabaş Mah. Güherçile Sok. No: 6 D. 3 Şehremini — İSTANBUL

OKURDAN OKURA

Bu, sizin sayfanız... Şiirlerinizi, yazılarınızı, resimlerinizi ve kendi fotoğraflarınızı bekliyoruz.

KÖPEĞİM

Köpeğimin adı Panter
Hepimizi o çok sever
Ailenin neşesidir
Evimizin bekçisidir

Kolonyayı görünce
Yeri göğü inletir
Bilir ki hemen ardından
Şeker tutan ablam gelir

GÜRBÜZ AKKAYA

CANLILAR

Bitkiler, hayvanlar ve
insanlar
Canlıların üç türü
Bunların arasında
En üstünüdür insanlar

Canlılardır hareket eden
Canlılardır iş yapan
Cansızlardan ayırır
Bu özellik onları

Bitkiler ve hayvanlar
İnsan kadar akıllı
İnsan kadar düşünceli
Değillerdir hiçbir zaman

Bir zamanlar insanlar
Hayvanlara benzermişler
Düşünme olanağı
Yokmuş o zamanlar

İlerlemiş insanlar
Daha sonra akıllanınca
İnsan türüne geçmişler
Hayvanlardan ayrılınca

SELMAN ÇIKRIKÇIOĞLU

ORMAN

İç açıcı bir görüntü
Temiz bir hava
Kuşların ötüşüyle
Başkadır orman

Pınarların şakırtısı
Esen tatlı bir rüzgar
Yeşillikler içinde
Başkadır orman

Sayılamayacak faydası
Tüm zenginlikleriyle
Koruyalım ormanı
Başkadır orman

ÜMİT TÖREN

DENİZ

Berrak mavi dalgaları
İçimizi serinletir
Bize ferahlık verir
Ne güzeldir deniz

Bu tabiat eserini
Korumak bize düşer
Suları çok faydalıdır
Ne güzeldir deniz

EROL SAYAN

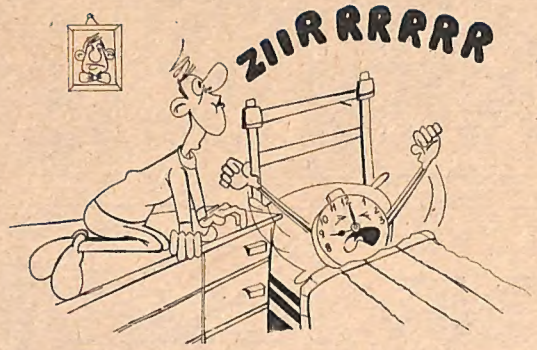

YAZISIZ

Zafer - Ozcan Temoçin

KAYBOLAN PARA

Önder'e annesi sorar:

— Niçin geç kaldın? Okuldan dönünce eve gelsen iyi olmaz mıydı.

Önder cevap verir.

— Anneciğim bir amca para kaybetmiş onu arıyordu ben de kalabalık dağılsın diye bekledim.

Annesi:

— Niçin bekledin?, der.

Önder:

— Çünkü para benim ayağımın altında idi.

ZAFER ÖZER

Sunay Ertunç

KAPTAN VE ÇOCUKLARI
JOE MUSIAL
NEDEN BU KADAR SESSİZLER?
BİLMİYORUM..
BU NEYSE, HİÇ HOŞUMA GİTMEDİ...
SİZ.. İKİ YARAMAZ.. KİTAP OKUYORSUNUZ HA?
NEDEN? NE OLDU?
HAH! BÜYÜYÜP DE SENİN GİBİ BİRİ OLMAK İSTEYECEĞİMİZİ DÜŞÜNDÜN HA?...
SU AYGIRI
OKUDUĞUNUZ KİTAP BUNU MU YAPMANIZI ÖĞÜTLÜYOR?...
ÇAAT!
KİTAP BU DURUMDA NE YAPILMASI GEREKTİĞİNİ YAZIYOR
ÇOK İYİ
BİRAZ TEL YETERLİ
İYİ! O SU AYGIRI UYUYOR MU?
"VE SONRA KÜÇÜK ADAMLAR DEV GÜLİVER'İ BAĞLADILAR"
GÜLİVER İN GEZİLER
ÇOK GÜZEL BİR ÖYKÜ SONRA NE OLMUŞ?
ÇABUK BİR DOKTOR, İTFAİYECİ, MUSLUKÇU YA DA KİMİ ÇAĞIRIRSANIZ ÇAĞIRIN! HİÇ BİR YERİMİ OYNATAMIYORUM...
HO-HO HO!
HA-HA HA!
4-9
PUF-PUF

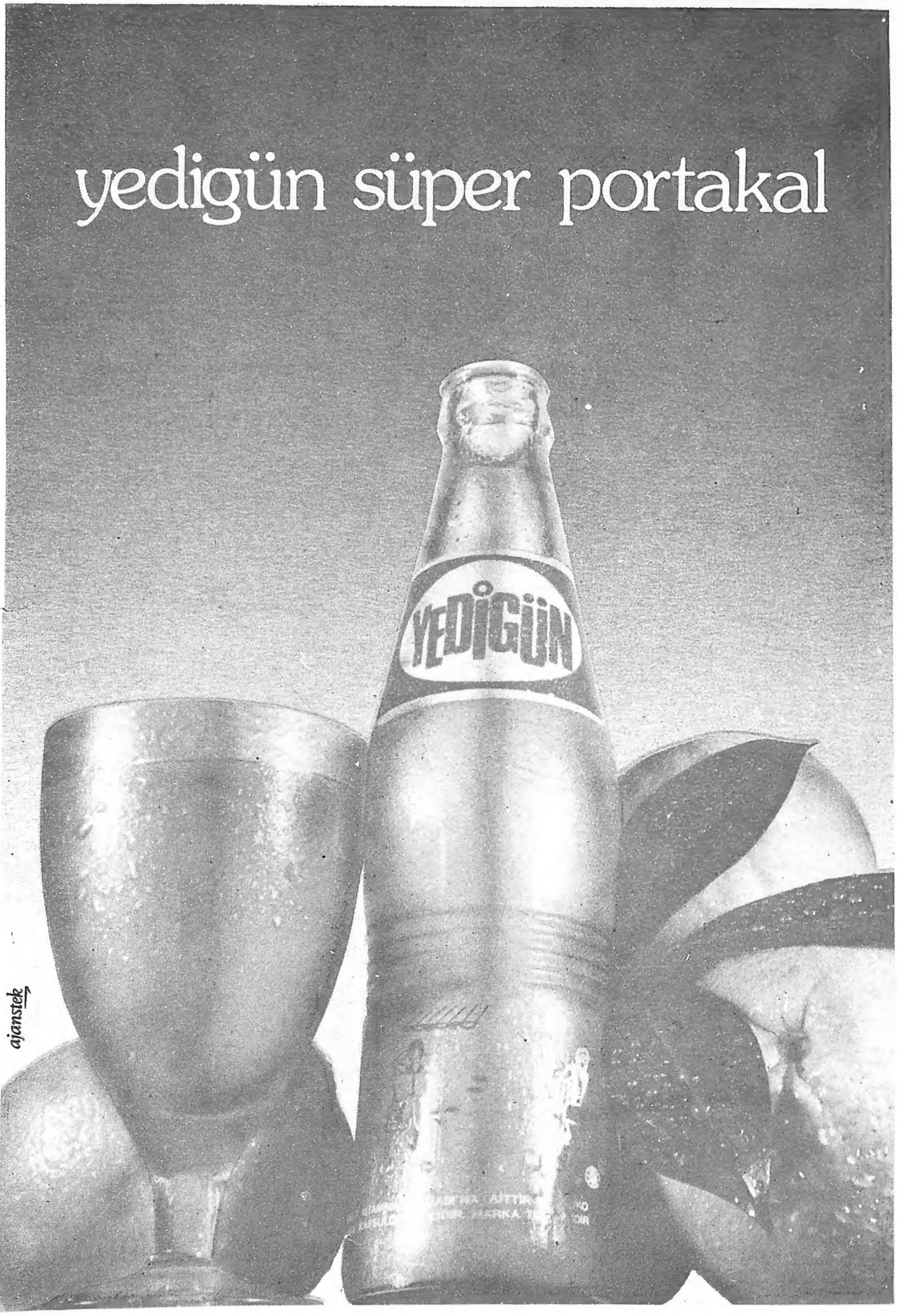
yedigün süper portakal
YEDİGÜN
ajanstek

PALYAÇO
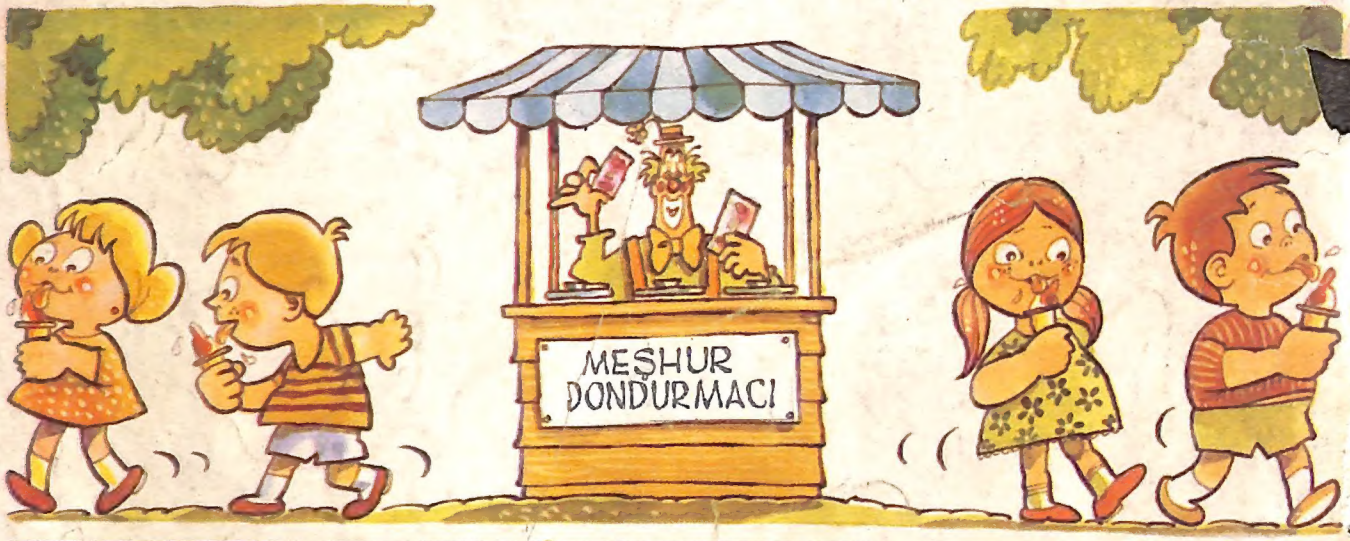
NİYAZİ YOLTAŞ